

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๕/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ อ.พ. ๒๔๓/๒๕๕๐

- คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๕/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ ของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการ พิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิชา ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสมสมร นาคนาค นิตกร ๖ นางสาวจินดา สัตยาริฐานาวณิชย์ นิตกร ๕
นางสาวสุนันทา เรืองฉาย นิตกร ๔ นางสาวปรางทิพย์ หวังสมนึก นิตกร ๔
นางสาวกรรณิกา พัชระ วิทยากร ๓ นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖
นางงามตา ดีศรี เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๒ นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๒
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษา เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติได้ ในทุกวันอังคารของสัปดาห์ ที่มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นต้นไป ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
ความเป็นมา สาระสำคัญ บันทึกสำนักงาน	
คณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ	
และตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗	
(เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)	
กับร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
● บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	๑
● ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติ	๓
● สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ	๔
● บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ	๗
● ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗	
(เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)	
กับร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑๓
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ	
ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
● คำชี้แจงความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ	๑๙
● ภาษีสรรพสามิต	๒๔
ส่วนที่ ๓ ภาคผนวก	
● ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๑)
● บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ	
ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	(๘)
● พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗	- ๑ -

LIRT

ส่วนที่ ๑

- ๑ บทสรุปลำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ๑ ความเป็นมา
- ๑ สาระสำคัญ
- ๑ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
- ๑ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
(เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็น
ที่มีการแก้ไข) กับร่างพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

LIRT

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุด ที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๕/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ การประกาศมูลค่าสินค้าเพื่อใช้ในการคำนวณ ภาษีสรรพสามิต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์การประกาศมูลค่าสินค้า ที่ใช้ในการคำนวณภาษี สำหรับสินค้าที่ผลิต ในราชอาณาจักร สินค้าที่นำเข้ามาใน ราชอาณาจักร และสินค้าที่ผลิต ในเขตปลอดอากร ให้มีความเป็นธรรม และชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีเนื้อหาจำนวน ๖ มาตรา โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” ระหว่างคำว่า “โรงอุตสาหกรรม” และคำว่า “สถานบริการ” เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการกำหนดราคาขาย ซึ่งใช้เป็นฐานคำนวณการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต สำหรับสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓)

๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนด มูลค่าสินค้า มีอำนาจประกาศมูลค่าสินค้า

ที่ใช้ในการคำนวณภาษี ในกรณีที่ราคาสินค้า
ไม่เป็นไปตามกลไกตลาดหรือมีหลายราคา
หรือไม่สามารถหารราคาขายได้ และปรับปรุง
แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการ
ดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๔)

๓) กำหนดให้กฎกระทรวงและประกาศ
เกี่ยวกับการกำหนดราคาและมูลค่าสินค้า
ที่ออกตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้
ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า
จะได้กำหนดหลักเกณฑ์ และมีการออกประกาศ
มูลค่าสินค้าตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๔) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ
(ร่างมาตรา ๖)

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มีพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๕/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยมีเหตุผลในการเสนอ ดังนี้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์การประกาศมูลค่าสินค้าที่ใช้ในการคำนวณภาษี สำหรับสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร สินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และสินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากร ให้มีความเป็นธรรมและชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การประกาศมูลค่าสินค้าเพื่อใช้ในการคำนวณภาษีสรรพสามิต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์การประกาศมูลค่าสินค้าที่ใช้ในการคำนวณภาษี สำหรับสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร สินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และสินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากร ให้มีความเป็นธรรมและชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๖)

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” ระหว่างคำว่า “โรงอุตสาหกรรม” และคำว่า “สถานบริการ” เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการกำหนดราคาขาย ซึ่งใช้เป็นฐานคำนวณการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓)

ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” ระหว่างคำว่า “โรงอุตสาหกรรม” และคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

“ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า ราคาที่มีการขายหรือพึงขายออกจากโรงอุตสาหกรรม ซึ่งไม่น้อยกว่าต้นทุนที่ควรจะเป็นบวกด้วยกำไร”

๖.๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า มีอำนาจประกาศมูลค่าสินค้าที่ใช้ในการคำนวณภาษี ในกรณีที่ราคาสินค้าไม่เป็นไปตามกลไกตลาดหรือมีหลายราคา หรือไม่สามารถหารราคาขายได้ และปรับปรุงแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๔)

ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง การเสียภาษีตามมูลค่านั้น ให้ถือราคาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) โดยให้รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย ดังนี้

(๑) สินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม

(๒) สินค้าที่นำเข้า ให้ถือราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสินค้าบวกด้วยอากรขาเข้า ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และภาษีและค่าธรรมเนียมอื่นตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดในหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ ราคาสินค้าที่บวกด้วยค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึงด่านศุลกากรในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีเจ้าพนักงานศุลกากรประเมินราคาเพื่อเสียอากรขาเข้าใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

ในกรณีที่บุคคลผู้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่น ให้นำอากรขาเข้าซึ่งได้รับยกเว้นหรือลดอัตราดังกล่าวมารวมในการคำนวณราคาตามวรรคหนึ่งด้วย

(๓) สินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากร หากนำไปใช้เพื่อประโยชน์อื่นนอกจากวัตถุประสงค์ในการส่งออก ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม

(๔) การบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำของสถานบริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ราคาตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือมีหลายราคา หรือไม่สามารถหารราคาขายหรือราคาที่พึงขาย ให้รัฐมนตรีประกาศมูลค่าสินค้าที่ใช้คำนวณภาษีตามข้อเสนอนេះของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมสรรพสามิต เป็นกรรมการ และเลขาธิการ โดยการกำหนดมูลค่าดังกล่าวให้ใช้วิธีการคำนวณราคาจากต้นทุนที่ควรจะเป็น หรือการหักทอนจากราคาขายส่งช่วงสุดท้าย หรือการหักทอนจากราคาขายปลีกในตลาดปกติของสินค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด”

๖.๓ กำหนดให้กฎกระทรวงและประกาศเกี่ยวกับการกำหนดราคาและมูลค่าสินค้าที่ออกตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าจะได้กำหนดหลักเกณฑ์ และมีการออกประกาศมูลค่าสินค้าตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

ให้กฎกระทรวงและประกาศเกี่ยวกับการกำหนดราคาและมูลค่าสินค้าที่ออกตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าจะได้กำหนดหลักเกณฑ์ และมีการออกประกาศมูลค่าสินค้าตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

LIRT

เรื่องเสร็จที่ ๗๒๔-๗๒๗/๒๕๕๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกอบร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
และร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๑๕๒๓ ลงวันที่ ๑๐
กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่
๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... รวมถึงฉบับ
ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา
แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้
คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร
กรมสรรพสามิต กรมสรรพากร และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) และผู้แทนกระทรวงพาณิชย์
(กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด

๑. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับที่หน่วยงานเสนอ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม”

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับฐานภาษีในการคำนวณภาษีโดย
กำหนดให้อธิบดีกรมสรรพสามิตมีอำนาจประกาศกำหนดมูลค่าสุราเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการ
คำนวณภาษีสุรา โดยคำนวณจากมูลค่าต้นทุนหรือหักทอนจากราคาขายส่งช่วงสุดท้ายหรือหักทอน
จากราคาขายปลีกในตลาดปกติของสุรา โดยอธิบดีจะใช้อำนาจได้ต่อเมื่อราคาไม่เป็นไปตามกลไก
ตลาดหรือไม่สามารถหาราคาที่แท้จริงได้ ซึ่งต้องผ่านกระบวนการในการตรวจสอบจาก
คณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง อธิบดีกรมสรรพสามิต อธิบดี
กรมสรรพากร และอธิบดีกรมศุลกากร หรือผู้แทน แล้วแต่กรณี และวิธีปฏิบัติต้องเป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) กำหนดฐานภาษีกรณีนำสุราที่ทำในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อการ
บริโภคหรือใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการส่งออก

(๔) ปรับปรุงบัญชีอัตราภาษีสุราและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสุรา

พ.ศ. ๒๔๙๓

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมยาสูบ”

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับฐานในการคำนวณค่าแสตมป์ยาสูบ โดยกำหนดให้อธิบดีกรมสรรพสามิตมีอำนาจประกาศกำหนดมูลค่ายาเส้นหรือยาสูบเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณค่าแสตมป์ยาสูบ โดยคำนวณจากมูลค่าต้นทุนหรือหักทอนจากราคาขายส่งช่วงสุดท้ายหรือหักทอนจากราคาขายปลีกในตลาดปกติของยาเส้นหรือยาสูบ โดยอธิบดีจะใช้อำนาจต่อเมื่อราคาไม่เป็นไปตามกลไกตลาดหรือไม่สามารถหาราคาที่แท้จริงได้ ซึ่งต้องผ่านกระบวนการในการตรวจสอบจากคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง อธิบดีกรมสรรพสามิต อธิบดีกรมสรรพากร และอธิบดีกรมศุลกากร หรือผู้แทน แล้ว และวิธีปฏิบัติต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) กำหนดฐานภาษีกรณีนำยาเส้นหรือยาสูบที่ทำในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อการบริโภค หรือใช้ประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการส่งออก

(๔) ปรับปรุงบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าแสตมป์ยาสูบท้ายพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม”

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิต โดยกำหนดให้อธิบดีกรมสรรพสามิตมีอำนาจประกาศกำหนดมูลค่าสินค้าเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีโดยคำนวณจากมูลค่าต้นทุนหรือหักทอนจากราคาขายส่งช่วงสุดท้ายหรือหักทอนจากราคาขายปลีกในตลาดปกติของสินค้า โดยอธิบดีจะใช้อำนาจต่อเมื่อราคาไม่เป็นไปตามกลไกตลาดหรือไม่สามารถหาราคาที่แท้จริงได้ ซึ่งต้องผ่านกระบวนการในการตรวจสอบจากคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง อธิบดีกรมสรรพสามิต อธิบดีกรมสรรพากร และอธิบดีกรมศุลกากร หรือผู้แทนแล้ว และวิธีปฏิบัติต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) กำหนดฐานภาษีกรณีนำสินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการส่งออก

๑.๔ ร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ปรับปรุงพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตในตอนที่ ๓ เครื่องไฟฟ้า ประเภทที่ ๐๓.๐๑ เครื่องปรับอากาศ เพื่อกำหนดให้มีอัตราภาษีตามปริมาณ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓)

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

LIRT

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมความหมายของบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงงานสุรา” ให้คำนวณราคาขายจากต้นทุนที่ควรจะเป็นบวกด้วยกำไร แทนหลักการตามร่างเดิมของกระทรวงการคลังที่ให้อำนาจราคาตามปกติในทางธุรกิจ โดยสุจริตและเปิดเผย เพื่อให้เกิดความชัดเจนที่จะตรวจสอบได้ และการกำหนดอ้างอิงกับต้นทุนจะสามารถใช้หลักการทางธุรกิจในการพิจารณากำหนดราคาได้ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีการประกาศมูลค่าสุราที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษีเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต ซึ่งเป็นหลักการที่กระทรวงการคลังได้ขอแก้ไขในชั้นการพิจารณาของสำนักงานฯ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และได้แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้ามีอำนาจหลักเกณฑ์ในการคำนวณราคาขายในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดราคาขายได้ และเป็นผู้พิจารณาการกำหนดราคาในเบื้องต้นก่อนเสนอรัฐมนตรีพิจารณาประกาศมูลค่าต่อไป

นอกจากนี้ ได้แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า โดยเพิ่มเติมผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ เนื่องจากเป็นหน่วยงานกำกับดูแลนโยบายด้านการคลังของประเทศ และให้อธิบดีกรมสรรพสามิตทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ จัตวา)

(๓) เพิ่มเติมบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดราคาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ให้มีผลใช้บังคับได้อยู่ต่อไปจนกว่าจะมีหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้ากำหนดใช้บังคับ และเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลรองรับการประกาศมูลค่าของอธิบดีโดยอนุมติรัฐมนตรีที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้เป็นอันใช้ได้ ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย เนื่องจากได้มีการออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดราคา และอธิบดีโดยอนุมติรัฐมนตรีประกาศมูลค่าของสุราที่ทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอยู่แล้วซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติสุราฯ ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน แต่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้การคำนวณภาษีของสุราที่ทำในราชอาณาจักรให้อำนาจราคาขาย ณ โรงงานสุรา แต่หากเป็นกรณีที่ไม่สามารถกำหนดราคาขายได้ ให้รัฐมนตรีโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าประกาศมูลค่าสุราที่ใช้ในการคำนวณภาษี และวิธีการคำนวณราคาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๔)

(๔) ได้แก้ไขรูปแบบการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติจากเดิมที่เสนอมาเป็นตาราง กำหนดเป็นลำดับข้อ เพื่อให้เป็นไปตามแบบการร่างกฎหมาย

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมความหมายของบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมยาสูบ” ให้คำนวณราคาขายจากต้นทุนที่ควรจะเป็นบวกด้วยกำไร แทนหลักการตามร่างเดิมของกระทรวงการคลังที่ให้อำนาจราคาตามปกติในทางธุรกิจ โดยสุจริตและเปิดเผย

เพื่อให้เกิดความชัดเจนที่จะตรวจสอบได้ และการกำหนดอ้างอิงกับต้นทุนเป็นจะสามารถใช้หลักการทางธุรกิจในการพิจารณากำหนดราคาได้ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีการประกาศมูลค่ายาเส้นหรือยาสูบที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษีเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต ซึ่งเป็นหลักการที่กระทรวงการคลังได้ขอแก้ไขในชั้นการพิจารณาของสำนักงานฯ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และได้แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้านี้มีอำนาจหลักเกณฑ์ในการคำนวณราคาขายในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดราคาขายได้ และเป็นผู้พิจารณาการกำหนดราคาในเบื้องต้นก่อนเสนอรัฐมนตรีพิจารณาประกาศมูลค่าต่อไป

นอกจากนี้ ได้แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า โดยเพิ่มเติมผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ เนื่องจากเป็นหน่วยงานกำกับดูแลนโยบายด้านการคลังของประเทศ และให้อธิบดีกรมสรรพสามิตทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ ตรี)

(๓) เพิ่มเติมบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดราคาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ให้มีผลใช้บังคับได้อยู่ต่อไปจนกว่าจะมีหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้ากำหนดใช้บังคับ และเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลรองรับการประกาศมูลค่าของอภินิติโดยอนุมติรัฐมนตรีที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้เป็นอันใช้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย เนื่องจากได้มีการออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดราคา และอภินิติโดยอนุมติรัฐมนตรีประกาศมูลค่าของยาเส้นที่ทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอยู่แล้วซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ ตรี แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน แต่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้การคำนวณภาษีของยาเส้นหรือยาสูบให้ใช้ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมยาสูบ แต่หากเป็นกรณีที่ไม่สามารถกำหนดราคาขายได้ ให้รัฐมนตรีโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าประกาศมูลค่ายาเส้นหรือยาสูบที่ใช้ในการคำนวณภาษี และวิธีการคำนวณราคาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๖)

(๔) ได้แก้ไขรูปแบบการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติจากเดิมที่เสนอมมาเป็นตาราง กำหนดเป็นลำดับข้อ เพื่อให้เป็นไปตามแบบการร่างกฎหมาย

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมความหมายของบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” ให้คำนวณราคาขายจากต้นทุนที่ควรจะเป็นบวกด้วยกำไร แทนหลักการตามร่างเดิมของกระทรวงการคลังที่ให้ใช้ราคาตามปกติในทางธุรกิจ โดยสุจริตและเปิดเผย เพื่อให้เกิดความชัดเจนที่จะตรวจสอบได้ และการกำหนดอ้างอิงกับต้นทุนเป็นจะสามารถใช้หลักการทางธุรกิจในการพิจารณากำหนดราคาได้ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีการประกาศมูลค่าสินค้าที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษีเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าแทนอธิบดีกรมสรรพสามิต ซึ่งเป็นหลักการที่กระทรวงการคลังได้ขอแก้ไขในชั้นการพิจารณาของสำนักงานฯ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และได้แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้านี้มีอำนาจวางหลักเกณฑ์ในการคำนวณราคาขายในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดราคาขายได้ และเป็นผู้พิจารณาการกำหนดราคาในเบื้องต้นก่อนเสนอรัฐมนตรีพิจารณาประกาศมูลค่าต่อไป

นอกจากนี้ ได้แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า โดยเพิ่มเติมผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ เนื่องจากเป็นหน่วยงานกำกับดูแลนโยบายด้านการคลังของประเทศ และให้อธิบดีกรมสรรพสามิตทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

(๓) เพิ่มเติมบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดราคาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ให้มีผลใช้บังคับได้อยู่ต่อไปจนกว่าจะมีหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้านี้กำหนดใช้บังคับ และเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลรองรับการประกาศมูลค่าของอธิบดีโดยอนุมติรัฐมนตรีที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้เป็นอันใช้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย เนื่องจากได้มีการออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดราคา และอธิบดีโดยอนุมติรัฐมนตรีประกาศมูลค่าสินค้าเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอยู่แล้วซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตที่ใช้บังคับในปัจจุบัน แต่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้การคำนวณภาษีของสินค้าให้ใช้ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม แต่หากเป็นกรณีที่ไม่สามารถกำหนดราคาขายได้ ให้รัฐมนตรีโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าประกาศมูลค่าสินค้าที่ใช้ในการคำนวณภาษี และวิธีการคำนวณราคาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ ร่างพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

แก้ไขถ้อยคำในร่างมาตรา ๓ เล็กน้อย เพื่อให้เป็นไปตามแบบการร่างกฎหมาย

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบันทึกหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับแบบการร่างกฎหมายและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) มีข้อสังเกตว่า การประกาศมูลค่าสุราหรือมูลค่ายาเส้นหรือยาสูบหรือสินค้าเพื่อใช้ในการคำนวณภาษี ตามร่างเดิมที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการนั้น กำหนดให้เป็นอำนาจของอธิบดีโดยมีคณะกรรมการเป็นผู้ตรวจสอบว่าเป็นกรณีที่ราคาไม่ปฏิบัติตามกลไกตลาดหรือไม่สามารถหาราคาที่แท้จริงได้ แต่ตามร่างที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้กำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้ประกาศมูลค่าดังกล่าว เนื่องจากผู้แทนกระทรวงการคลังได้ชี้แจงยืนยันว่า

กระทรวงการคลังมีนโยบายที่จะกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรี จึงได้แก้ไขหลักการ
ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๐

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ กับร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗	ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>..... ....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษี สรรพสามิต ....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษี สรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p>	

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗	ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“โรงงานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการผลิตสินค้า รวมตลอดทั้งบริเวณแห่งสถานที่นั้น และให้หมายความรวมถึงเครื่องชั่งเครื่องตวงด้วย</p> <p>“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่สำหรับประกอบกิจการในด้านบริการ และให้หมายความถึงสำนักงานใหญ่ที่จัดตั้งขึ้นในการประกอบกิจการ ในกรณีที่ไม่อาจกำหนดสถานที่ให้บริการได้</p> <p>แนนอน</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” ระหว่างคำว่า “โรงอุตสาหกรรม” และคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗</p> <p>“ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า ราคาที่มีการขายหรือพึงขายออกจากโรงอุตสาหกรรม ซึ่งไม่น้อยกว่าต้นทุนที่ควรจะเป็นบวกด้วยกำไร</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการกำหนดราคาขายซึ่งใช้เป็นฐานคำนวณการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร</p>

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗	ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง การเสียภาษีตามมูลค่านำ ให้ถือมูลค่านำตาม (๑) และ (๒) โดยให้รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย ดังนี้</p> <p>(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม</p> <p>ในกรณีไม่มีการขาย ณ โรงอุตสาหกรรม หรือราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมมีหลายราคา ให้ถือตามราคาที่อธิบดีกำหนด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศมูลค่านำที่ผลิตในราชอาณาจักร เพื่อถือถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมในตลาดปกติได้</p> <p>(๒) ในกรณีบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำของสถานบริการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(๓) ในกรณีสินค้านำเข้า ให้ถือราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสินค้าบวกด้วยอากรขาเข้า ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วย การส่งออกสินค้า การส่งออกสินค้า และค่าธรรมเนียมอื่นตามที่กำหนดโดย พระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดใน หมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร</p>	<p>มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง การเสียภาษีตามมูลค่านำ ให้ถือราคาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) โดยให้รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย ดังนี้</p> <p>(๑) สินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม</p> <p>(๒) สินค้าที่นำเข้า ให้ถือราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสินค้าบวกด้วย อากรขาเข้า ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกสินค้า การส่งออกสินค้า และค่าธรรมเนียมอื่นตามที่กำหนดโดย พระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดใน หมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร</p> <p>ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ ราคาสินค้าที่บวกด้วยค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึงด่านศุลกากรในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีเจ้าพนักงานศุลกากรประเมินราคาเพื่อเสียอากรขาเข้าใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.</p>	<p>เพื่อให้รัฐมนตรีโดยข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการกำหนดมูลค่านำที่มีอำนาจ ประกาศมูลค่านำที่ใช้ในการคำนวณภาษี ในกรณีที่ราคาสินค้าไม่เป็นที่สามารถหาได้จาก หรือมีหลายราคา หรือไม่สามารถหาได้จาก ได้ อันจะเป็นประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี</p>

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗	ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในกรณีที่บุคคลผู้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือตามกฎหมายอื่น ให้นำอากรขาเข้าซึ่งได้รับยกเว้นหรือลดอัตราดังกล่าวมารวมในการคำนวณมูลค่าตาม (๓) ด้วย</p> <p>ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตาม (๓) ได้แก่ราคาสินค้าที่บวกด้วยค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึงด้านศุลกากรในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่</p> <p>(ก) ในกรณีที่อธิบดีกรมศุลกากร ประกาศให้ราคาในท้องตลาดสำหรับของประเภทใดประเภทหนึ่งที่ต้องเสียอากรตามราคาเป็นรายเฉลี่ย ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดอัตราศุลกากรให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.</p> <p>(ข) ในกรณีที่เจ้าพนักงานศุลกากรประเมินราคาเพื่อเสียอากรขาเข้าใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.</p>	<p>ในกรณีที่บุคคลผู้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่น ให้นำอากรขาเข้าซึ่งได้รับยกเว้นหรือลดอัตราดังกล่าว มารวมในการคำนวณราคาตามวรรคหนึ่งด้วย</p> <p>(๓) สินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากร หากนำไปใช้เพื่อประโยชน์อื่นนอกจากวัตถุประสงค์ในการส่งออก ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม</p> <p>(๔) การบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต้นของสถานบริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ในกรณีที่มิเหตุอันควรเชื่อว่า ราคาตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือมีหลายราคา หรือไม่สามารถหาราคาขายหรือราคาที่ใช้ขาย ให้รัฐมนตรีประกาศมูลค่าสินค้าที่ใช้คำนวณภาษีตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า ซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร และผู้อำนวยการสำนักงาน</p>	

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>เศรษฐกิจการค้าปลีก เป็นกรรมกรการ และอธิบดีกรมสรรพสามิต เป็นกรรมกรการและเลขานุการ โดยการกำหนดมูลค่าดังกล่าวให้ใช้วิธีการคำนวณราคาจากต้นทุนที่ควรจะเป็น หรือการหักทอนจากราคาขายส่งช่วงสุดท้าย หรือการหักทอนจากราคาขายปลีกในตลาดปกติของสินค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>มาตรา ๕ ให้กฎกระทรวงและประกาศเกี่ยวกับการกำหนดราคาและมูลค่าสินค้าที่ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าจะได้นำกำหนดหลักเกณฑ์ และการออกประกาศมูลค่าสินค้าตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

Legislative Institutional Repository of Thailand

คำชี้แจงความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๒. ชื่อส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เสนอ

กรมสรรพสามิต

๓. ความจำเป็นมา

กรมสรรพสามิตได้เสนอให้มีการปรับปรุงข้อกำหนดเกี่ยวกับฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิต เนื่องจากการบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตในปัจจุบันได้กำหนดฐานในการคำนวณภาษีกรณีสินค้าที่ผลิตในประเทศให้ใช้ราคาขาย ณ โรงงานเป็นหลัก ส่วนกรณีสินค้าที่นำเข้าให้ใช้ราคา ซี.ไอ.เอฟ. เป็นหลัก แต่หลักเกณฑ์การกำหนดฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิตได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ไม่สอดคล้องกับระบบธุรกิจในปัจจุบันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และกรณีสินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากรที่มีการนำไปใช้เพื่อการบริโภคหรือใช้เพื่อประโยชน์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการส่งออก ปัจจุบันใช้ราคาศุลกากรเป็นฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิตทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบการในประเทศรายอื่นและทำให้รัฐจัดเก็บภาษีได้น้อยลง และเสนอให้ปรับปรุงพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ในตอนที่ ๓ เครื่องไฟฟ้าประเภทที่ ๐๓.๐๑ เครื่องปรับอากาศฯ เพื่อกำหนดให้มีอัตราภาษีตามปริมาณ

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิต เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมและเป็นธรรมในระหว่างผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตทุกรายทั้งผู้ผลิตสินค้าในประเทศและผู้นำเข้าสินค้า

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากการสร้างความเป็นธรรมในการบริหารจัดการเก็บภาษีอันเป็นภารกิจอันสำคัญที่รัฐจะต้องดำเนินการ ดังนั้น เมื่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับในการบริหารจัดการเก็บภาษีมีข้อบกพร่อง ซึ่งอาจเกิดปัญหาข้อโต้แย้งหรือช่องทางให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในระหว่าง

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีด้วยกัน รัฐจึงจำเป็นต้องจัดทำภารกิจโดยการปรับปรุงแก้กฎหมายเพื่อแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น

๔.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

๔.๓.๑ เนื่องจากการจัดเก็บภาษีสินค้าที่ผลิตในประเทศซึ่งใช้ราคาขาย ณ โรงงานเป็นฐานในการคำนวณภาษี แต่ในกฎหมายมิได้กำหนดนิยาม "ราคาขาย ณ โรงงาน" ทำให้การบริหารจัดเก็บภาษีเกิดปัญหาข้อโต้แย้งว่าราคาใดถือเป็นราคาขาย ณ โรงงาน ซึ่งอาจเกิดช่องทางให้มีการแจ้งราคาขาย ณ โรงงาน ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ไม่เป็นไปตาม กลไกตลาด อาจเกิดปัญหาในการบริหารจัดการเก็บภาษี จึงควรกำหนดนิยามเพื่อให้เกิดความชัดเจน

๔.๓.๒ การประกาศมูลค่าสินค้าเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

(๑) เมื่อเกิดปัญหาในการบริหารจัดการเก็บภาษีอันเนื่องมาจากผู้มีหน้าที่ เสียภาษีแจ้งราคาขาย ณ โรงงาน ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น อธิบดีกรมสรรพสามิตโดยอนุมัติรัฐมนตรี จะใช้วิธีประกาศมูลค่าของสินค้าเพื่อถือเป็นมูลค่าในการเสียภาษี แต่อำนาจประกาศมูลค่า ตามกฎหมายปัจจุบันต้องกำหนดจากราคาขาย ณ โรงงานในตลาดปกติเท่านั้น

(๒) กรณีสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งปัจจุบันใช้ราคา ซี.ไอ.เอฟ. เป็นฐานในการคำนวณภาษี โดยมีกรมศุลกากรเป็นหน่วยงานที่พิจารณาราคา บางกรณี อาจมีการแจ้งราคาที่ไม่เป็นไปตามกลไกตลาด

๔.๓.๓ สินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากรและนำไปใช้เพื่อการบริโภคหรือใช้ เพื่อประโยชน์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการส่งออก ในการเก็บภาษีต้องเป็นไป ตามหลักกฎหมายศุลกากร

๔.๓.๔ ปัจจุบันมีผู้นิยมบริโภคสุราและยาสูบเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะปริมาณ และอัตราการบริโภคสุรามีนวนเพิ่มสูงขึ้น แต่บัญชีอัตราภาษีสุราและค่าธรรมเนียม ท้ายพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๙๓ และบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าแสดมเปียสุบท้าย พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งกำหนดอัตราภาษีสูงสุด (เพดานอัตราภาษี) สำหรับสินค้า สุราและยาสูบ ได้ใช้มาเป็นเวลานาน ไม่สอดคล้องกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน จึงควรมีการปรับ เพิ่มเพดานอัตราภาษีและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งอัตราตามมูลค่าและ ตามปริมาณเพื่อให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเก็บภาษีได้อย่างเหมาะสม

๔.๓.๕ การจัดเก็บภาษีจากสินค้าเครื่องปรับอากาศในปัจจุบัน พิกัดอัตรา ภาษีสรรพสามิตกำหนดอัตราสูงสุด (เพดานอัตราภาษี) ตามมูลค่าร้อยละ ๓๐ แต่ไม่มีการกำหนด อัตราภาษีตามปริมาณ จึงควรกำหนดให้มีอัตราภาษีตามปริมาณสำหรับสินค้าเครื่องปรับอากาศ เพิ่มเติม

๔.๔ มาตรการที่จะบรรล่วัตถุประสงค์ของภารกิจ

ปรับปรุงแก้กฎหมายเกี่ยวกับฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิต ตามแผนพัฒนากฎหมายของกรมสรรพสามิต ประจำปี ๒๕๕๐

๔.๕ ทางเลือกอื่นที่จะบรรลุดัตถประสงค์เดียวกัน

ไม่มีทางเลือกอื่น เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิตเกิดขึ้นจากเนื้อหาของกฎหมายในพระราชบัญญัติ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุดัตถประสงค์จึงต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติตามที่เสนอ

๔.๖ เหตุผลที่แสดงว่ามาตรการที่กำหนดสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

การปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิต ได้มีการกำหนดนิยาม “ราคาขาย” ที่ใช้ในการคำนวณภาษีเพื่อให้เกิดความชัดเจน ปรับปรุงหลักเกณฑ์อำนาจในการประกาศมูลค่าของสินค้าที่ใช้ในการคำนวณภาษีในทุกกรณี จึงสามารถสร้างความเป็นธรรมในระหว่างผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตทุกกรณี

๕. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

รัฐโดยรัฐบาลควรเป็นผู้ทำภารกิจ เนื่องจากเป็นการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเก็บภาษีสรรพสามิตของรัฐโดยตรง โดยลักษณะที่เป็นการกำหนดกฎเกณฑ์ซึ่งจะต้องถือปฏิบัติเป็นการทั่วไป เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตทุกรายทั้งผู้ผลิตสินค้าในประเทศและผู้นำเข้าสินค้า

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๖.๑ เหตุผลที่ต้องมีการตรากฎหมาย คือ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีระหว่างผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าในประเทศ ผู้นำเข้าสินค้า และผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าในเขตปลอดอากร สร้างความโปร่งใสและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเก็บภาษี อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนนโยบายลดการบริโภคสุราและยาสูบ

๖.๒ การใช้บังคับของกฎหมาย จะต้องมีผลใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เนื่องจากเป็นการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภาษีอากร เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตทุกรายทั้งผู้ผลิตสินค้าในประเทศและผู้นำเข้าสินค้า โดยรัฐจะต้องดำเนินการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในกฎหมายด้วย จึงต้องเป็นกฎหมายในระดับชาติที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปโดยไม่ต้องกำหนดอายุของกฎหมาย

๖.๓ สภาพบังคับของกฎหมาย

กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่รัฐใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษี จึงมีสภาพบังคับ หากผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามก็จะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย โดยกฎหมายกำหนดโทษทางแพ่งได้แก่การถูกประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม และโทษทางอาญาได้แก่โทษปรับและโทษจำคุก

LIRT

๗. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่มีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้ แม้จะมีกฎหมายภาษีสอื่น ๆ บัญญัติขึ้นใช้บังคับ แต่ก็มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนทั้งในเรื่องวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษี ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีและบทบัญญัติในเรื่องอื่น ๆ

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

กฎหมายที่ตราขึ้นเป็นการสร้างภาระให้แก่ผู้ผลิตและผู้นำเข้าสินค้าต่าง ๆ ที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องเสียภาษี เนื่องจากบุคคลดังกล่าวจะต้องเสียภาษีสรรพสามิต รวมทั้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินและเสรีภาพในการประกอบอาชีพเท่าที่จำเป็นเท่านั้น แต่กฎหมายที่ตราขึ้นจะมีความคุ้มค่าเนื่องจากการปรับปรุงกฎหมายที่ใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ มีความทันสมัย สร้างความเป็นธรรมในระหว่างผู้มีหน้าที่เสียภาษีด้วยกัน อยู่ในวิสัยที่สามารถปฏิบัติได้โดยไม่เกิดความยุ่งยากหรือภาระเกินสมควร

๙. ความพร้อมของรัฐ

รัฐมีความพร้อมในด้านกำลังคน งบประมาณ ความรู้ความสามารถในการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมทั้งวิธีการเผยแพร่เพื่อให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย มีความเข้าใจและพร้อมปฏิบัติตามกฎหมาย โดยเผยแพร่ในเว็บไซต์ของกรมสรรพสามิต ([HTTP://WWW.EXCISE.GO.TH](http://www.excise.go.th))

๑๐. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ไม่มีหน่วยงานของรัฐอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน

๑๑. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

ได้มีการกำหนดวิธีการทำงานให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีระบบตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจโดยในการใช้อำนาจของอธิบดีต้องเป็นไปในกรอบอำนาจหน้าที่ที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

๑๒. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างกฎหมายตามแผนพัฒนากฎหมายของกรมสรรพสามิตได้ให้อำนาจในการตราอนุบัญญัติ เฉพาะเรื่องที่มีความสำคัญ โดยอำนาจในการตราอนุบัญญัติเป็นอำนาจของอธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเท่านั้น

๑๓. การรับฟังความคิดเห็น

ในการยกร่างกฎหมายได้เปิดโอกาสให้ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและสภาหอการค้าไทยเข้าร่วมพิจารณามีส่วนร่วมในการพิจารณา และจัดให้มีการสัมมนารับฟังความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายจากผู้มีส่วนได้เสียและผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมาย และนำความคิดเห็นมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายแล้ว

ภาษีสรรพสามิต¹

ภาษีสรรพสามิตเป็นภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่ง ซึ่งการจัดเก็บภาษี จะจัดเก็บจากสินค้าและบริการเฉพาะอย่างเพียงบางประเภทที่รัฐเห็นว่าควรจัดเก็บภาษีในอัตราที่สูงกว่าสินค้าและบริการทั่วไป โดยมีเหตุผลที่สำคัญในการพิจารณาจัดเก็บ คือ

1. เป็นสินค้าและบริการที่บริโภคแล้วอาจจะก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพและศีลธรรมอันดี เช่น สุรา ยาสูบ ไฟ สนามม้าแข่ง ซึ่งรัฐจำเป็นต้องเข้าไปควบคุมดูแล เพราะเป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดต้นทุนทางสังคมสูง
2. เป็นสินค้าและบริการที่มีลักษณะฟุ่มเฟือย เช่น รถยนต์นั่งราคาแพง เรือยอชต์ เครื่องดื่มบางประเภท น้ำหอม แก้วคริสตัล โคมระย้า
3. เป็นสินค้าและบริการที่ได้รับประโยชน์เป็นพิเศษจากกิจการของรัฐ เช่น น้ำมัน ผลิตภัณฑ์น้ำมัน เป็นต้น

ประเภทสินค้าที่จัดเก็บภาษีสรรพสามิต

ปัจจุบันนี้กรมสรรพสามิตได้กำหนดประเภทสินค้าและบริการที่จัดเก็บภาษีสรรพสามิต 20 ประเภท คือ

- 1) สุรา
- 2) ยาสูบ
- 3) ไฟ
- 4) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน
- 5) เครื่องดื่ม
- 6) เครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทโคมระย้าที่ทำจากแก้วเลตคริสตัล และเครื่องปรับอากาศ
- 7) แก้วเลตคริสตัล
- 8) รถยนต์
- 9) เรือยอชต์ และยานพาหนะทางน้ำที่ใช้เพื่อความสำราญ
- 10) น้ำหอม หัวน้ำหอม
- 11) พรหมขนสัตว์
- 12) รถจักรยานยนต์
- 13) แบตเตอรี่
- 14) หินอ่อน
- 15) สารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน
- 16) กิจการบันเทิง
- 17) กิจการเสียงโชค

¹ ที่มา : www.e-fpo.go.th ณ วันที่ 7 พ.ย. 2550

- 18) กิจกรรมที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม
- 19) กิจกรรมที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ
- 20) บริการอื่น ๆ

บทบาทของภาษีสรรพสามิต

1. บทบาทในการเป็นแหล่งรายได้ของรัฐบาล

การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต นอกจากเหตุผลทางด้าน การควบคุม การบริโภค สินค้า และสถานบริการที่ไม่จำเป็นแล้ว ภาษีสรรพสามิตยังเป็นแหล่งรายได้ของรัฐ

2. บทบาทด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

2.1 ภาษีสรรพสามิตมีส่วนในการกระจายรายได้ เนื่องจากภาษีสรรพสามิต จัดเก็บจากสินค้าและบริการฟุ่มเฟือย ผู้ที่ใช้สินค้าและบริการเป็นผู้มีรายได้สูงตามสมควรที่ จะต้องรับภาระภาษีจากสินค้าและบริการเฉพาะอย่างสูงเช่นกัน

2.2 ภาษีสรรพสามิตมีส่วนส่งเสริมให้เกิดการออม กล่าวคือ ในการจัดเก็บ ภาษีรถยนต์นั่งในอัตราภาษีตามขนาดของเครื่องยนต์ เพื่อให้ผู้ใช้รถยนต์นั่งที่มีขนาดเครื่องยนต์ สูงเกินความจำเป็นต้องรับภาระอัตราภาษีที่สูง เช่น อัตราภาษีรถยนต์นั่งที่มีความจุของกระบอกสูบเกิน 3,000 ซีซี. หรือมีกำลังเครื่องยนต์เกิน 220 แรงม้า จัดเก็บในอัตราร้อยละ 48 ของมูลค่า เจตนาก็เพื่อให้สินค้านี้มีราคาสูงขึ้น การบริโภคลดลงก่อให้เกิดการออมในที่สุด

2.3 ภาษีสรรพสามิตมีส่วนช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม บางประเภท เช่น เครื่องดื่มประเภทน้ำผลไม้และน้ำพืชผัก ซึ่งเดิมจะต้องเสียภาษีสรรพสามิต เช่นเดียวกับเครื่องดื่มประเภทน้ำอัดลมหรือเครื่องดื่มประเภทมีสารกระตุ้น แต่กระทรวงการคลัง ได้ลดภาษีสรรพสามิตจากเครื่องดื่มประเภทน้ำพืช ผักและผลไม้ที่มีส่วนผสมของพืชและผลไม้ ตามที่กรมสรรพสามิตกำหนดให้ได้รับการยกเว้นภาษีสรรพสามิต เพื่อเป็นการส่งเสริม อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าด้านการเกษตรและยังเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเครื่องดื่ม ที่มีประโยชน์และมีคุณภาพ

2.4 ภาษีสรรพสามิตมีส่วนช่วยส่งเสริมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าและ ส่งเสริมการส่งออกมีส่วนช่วยให้มีการลงทุนจัดตั้งอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและสารละลายใน ประเทศ โดยได้ยกเว้นภาษีสรรพสามิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันบางประเภท เช่น แนนทา น้ำมันก๊าด ก๊าซธรรมชาติเหลว (เอ็น.จี.แอล.) ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (แอล.พี.จี.) ที่ใช้เป็นวัตถุดิบ สำหรับผลิตพลาสติกและเคมีภัณฑ์รวมถึงได้มีการลดอัตราภาษีสรรพสามิตสำหรับน้ำมันแก๊ส โซฮอล์ (น้ำมันเบนซินที่ผสมเอทานอล) ทำให้สามารถลดการนำเข้าสารเพิ่มออกเทน (MTBE) และช่วยให้เกษตรกรผู้ปลูกอ้อยและมันสำปะหลังสามารถขายพืชผลทางการเกษตรได้ในราคา สูงขึ้น

LIRT

2.5 ภาษีสรรพสามิตมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการกระจายอำนาจทางการคลังสู่การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพราะกรมสรรพสามิตได้จัดเก็บภาษีหรือได้มีการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิตให้กระทรวงมหาดไทย บนฐานของการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต

2.6 ภาษีสรรพสามิตมีส่วนช่วยส่งเสริมการส่งออก โดยได้ให้การขอคืนหรือขอยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อก่อให้เกิดความคล่องตัวในด้านการส่งออกยิ่งขึ้น รวมถึงการปรับปรุงกฎหมายให้การยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับวัตถุดิบที่นำมาเป็นส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกด้วย เพื่อให้สินค้าไทยสามารถแข่งขันในการตลาดต่างประเทศได้

3. บทบาทด้านการพัฒนาสังคมและรักษาสิ่งแวดล้อม

3.1 ภาษีสรรพสามิตได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการลดสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น การจัดเก็บภาษียาสูบในอัตราที่สูงเพื่อลดการบริโภค เป็นการชดเชยค่าใช้จ่ายของรัฐบาลและสังคมซึ่งจะต้องเสียให้แก่การดูแลสุขภาพผู้ป่วยหรือได้รับอันตรายจากการสูบบุหรี่

3.2 ในการบริหารงานภาษีสรรพสามิตโดยเฉพาะสินค้าสุรา ยาสูบ ไฟ ซึ่งเป็นสินค้าที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและศีลธรรมอันดี ได้มีการดำเนินการควบคุมการผลิตและจำหน่ายเพื่อจำกัดการบริโภค และมีการกำหนดให้ผู้ผลิตสุราจะต้องแจ้งสูตรและกรรมวิธีการผลิตสุราให้กรมสรรพสามิตเห็นชอบก่อนการผลิต เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคสินค้าที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน

3.3 ในด้านการสนับสนุนรักษาสิ่งแวดล้อม ได้มีการลดอัตราภาษีสรรพสามิตสำหรับแบตเตอรี่ที่ใช้วัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่ใช้แล้ว (Recycle) และจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจักรยานยนต์ 4 จังหวะที่ก่อมลพิษน้อยกว่าสารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซนเพื่อจูงใจให้ประชาชนหันมาเลือกใช้สินค้าที่ลดมลภาวะในอากาศ

การคำนวณภาษีสรรพสามิต (พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527)²

ความเป็นมา

1. ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้นำเข้าซึ่งสินค้าที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตมีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่า หรือปริมาณของสินค้า หรือบริการนั้น ตามอัตราที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต และพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 บัญญัติไว้ว่าสินค้าใดที่ระบุอัตราภาษีทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณให้เสียภาษีในอัตราที่คิดเป็นเงินสูงกว่า

² ที่มา : www.excise.go.th (กรมสรรพสามิต) ณ วันที่ 7 พ.ย. 2550

2. การเสียภาษีตามมูลค่า ให้ถือมูลค่าดังนี้

- ในกรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม โดยให้รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย

- ในกรณีบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ โดยให้รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย

- ในกรณีสินค้านำเข้า ให้ถือราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสินค้าบวกด้วยอากรขาเข้าค่าธรรมเนียมพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนและภาษี และค่าธรรมเนียมอื่น ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย

- กรณีดัดแปลง (ม. 144 เบญจ)

ค่าจ้างแรงงาน+ค่าวัสดุอุปกรณ์ หรือ

ค่าจ้างทำของซึ่งรวมค่าวัสดุอุปกรณ์ด้วย

ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่อธิบดีกำหนด

การเสียภาษีตามปริมาณให้ถือตามหน่วย ตามน้ำหนักสุทธิ หรือตาม

ปริมาณสุทธิ ของสินค้า

การคำนวณภาษีสรรพสามิตรวมใน

1. กรณีการผลิตสินค้าในราชอาณาจักร

หลักการคิดภาษีรวมในจะต้องนำภาระภาษีสรรพสามิตซึ่งรวมภาษีเก็บเพิ่มเพื่อกระทรวงมหาดไทยร้อยละ 10 มารวมเป็นฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิตด้วย วิธีการคิดภาษีสรรพสามิตรวมใน มีดังนี้

ภาษีสรรพสามิต = (ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม+ ภาษีสรรพสามิต+ภาษีเก็บเพิ่มเพื่อกระทรวงมหาดไทย) x อัตราภาษี

ภาษีเก็บเพิ่มเพื่อกระทรวงมหาดไทย ร้อยละ 10 เพื่อให้การคำนวณง่ายขึ้น จะใช้ตัวสัญลักษณ์เป็นสูตรในการคำนวณให้

T = ภาษีสรรพสามิต

A = ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม

t = อัตราภาษี

จากสูตรภาษีรวมใน แทนค่าด้วย T, A, t

$$T = [A + T + (10\%T)] t$$

$$T = [A + T + 0.1T] t$$

$$T = [A + 1.1T] t$$

$$T = At + (1.1T) t$$

เอา (1.1T) t ลบออกทั้ง 2 ด้าน

$$T - (1.1T) t = At + (1.1T) t - (1.1T) t$$

ดังนั้นจะเหลือ

$$T - (1.1T) t = At$$

กระจายวงเล็บเอา t คูณในวงเล็บ

$$T - 1.1tT = At$$

เอาตัวร่วม T ออกมา T มีค่าเท่ากับ 1T จะได้

$$T(1 - 1.1t) = At$$

เอา (1 - 1.1t) หารทั้ง 2 ด้าน

$$\frac{T(1 - 1.1t)}{(1 - 1.1t)} = \frac{At}{(1 - 1.1t)}$$

$$T = \frac{At}{1 - 1.1t}$$

2. จะได้สูตรในการคำนวณภาษีสรรพสามิต เมื่อคำนวณได้แล้วให้คำนวณภาษีเพิ่มเพื่อกระทรวงมหาดไทยอีกร้อยละ 10 แล้วจึงนำภาระภาษีทั้งหมดไปบวกกับราคาขาย ณ โรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเป็นราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม ที่รวมภาษีสรรพสามิต ที่พึงต้องชำระด้วย

ตัวอย่าง สินค้าราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมที่ยังไม่รวมภาษีสรรพสามิตเท่ากับ 100 ถ้าสินค้าดังกล่าว จัดเก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราภาษี ร้อยละ 25 จงหาภาษีสรรพสามิต ที่พึงต้องชำระและราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม ที่รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย

LIART

จากสูตร

$$T = \frac{At}{1 - 1.1t}$$

$$A = 100 \text{ t}$$

$$T = \frac{100 \times 0.25}{1 - (1.1 \times 0.25)}$$

$$= \frac{25}{0.725}$$

จะได้ภาษีสรรพสามิต = 34.48

3. ภาษีเก็บเพิ่มเพื่อกระทรวงมหาดไทย ร้อยละ 10 = 3.44 ภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระ = 34.48 + 3.44 = 37.92 จะได้ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมที่รวมภาษีสรรพสามิต ที่พึงต้องชำระคือ 100 + 34.48 + 3.44 = 137.92 บาท ทดสอบคำตอบว่าคำนวณถูกหรือไม่ โดยนำอัตราภาษี มาคูณกับราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมที่รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระ จะต้องได้ค่าภาษีสรรพสามิต ตรงกัน กรณีตัวอย่างสามารถ ตรวจสอบคำตอบได้คือราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมรวมภาษีสรรพสามิต ที่พึงต้องชำระ เท่ากับ 137.92 บาท อัตราภาษีร้อยละ 25 ภาษีสรรพสามิต = 137.92 x 25 % = 34.48 จะได้ค่าภาษีสรรพสามิต 34.48 บาท ตรงกันกับการคำนวณภาษีสรรพสามิตแบบรวมในแสดงว่าการคำนวณถูกต้อง

4. กรณีการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร เมื่อมีการนำสินค้า เข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องขนผ่านด่านศุลกากรและต้องเสีย อากรขาเข้า ตามอัตราที่กฎหมายศุลกากรกำหนดพร้อมภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่หากสินค้านั้นเป็นสินค้า ภายใต้การบริหารจัดเก็บภาษีสรรพสามิต จะต้องชำระภาษีสรรพสามิตพร้อมกับอากรขาเข้า ภาษีสรรพสามิตคิดดังนี้

ภาษีสรรพสามิต = (ราคา ซี.ไอ.เอฟ.+ อากรขาเข้า+ภาษีสรรพสามิต+ภาษี
(เก็บเพิ่มเพื่อกระทรวงมหาดไทย) x อัตราภาษีสรรพสามิต

เนื่องจากการคิดภาษีสรรพสามิตใช้วิธีภาษีรวมใน ดังนั้น จึงใช้สูตรการคำนวณ
ภาษีเช่นเดียวกับกรณีสินค้า ที่ผลิตในราชอาณาจักร จากสูตร

LIART

$$T = \frac{At}{1 - 1.1t}$$

T = ภาษีสรรพสามิต

A = ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม

t = อัตราภาษี

5. แต่กรณีการนำเข้า ราคาที่ใช้คือ ราคา ซี.ไอ.เอฟ. บวกอากรขาเข้าดังนั้น เพื่อให้เกิดความสับสน เราอาจกำหนดให้ A1 แทน A

จะได้ $T = \frac{A1t}{1 - 1.1t}$ โดยที่ A1 มีค่าดังนี้

A1 = ราคา ซี.ไอ.เอฟ. + อากรขาเข้า

cost หมายถึง ราคาต้นทุน

Insurance หมายถึง ค่าประกันภัย

Freight หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง

6. แต่ใบอนุญาตสินค้าและเอกสารการซื้อขายสินค้าที่มาจากต่างประเทศจะแสดงราคาสินค้าเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ ในการเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมาเป็นเงินบาทจึงให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันนำเข้า ซึ่งผู้นำเข้าจะแสดงไว้ในใบอนุญาตนำเข้า ให้นำจำนวนเงินตราต่างประเทศคูณด้วยอัตราแลกเปลี่ยน จะได้ ราคา ซี.ไอ.เอฟ. เป็นเงินบาท เช่น น้ำหอม A จากประเทศสหรัฐอเมริกา

ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ต่อขวด US \$ 3 (1US \$ = 35.00 บาท)

ราคา ซี.ไอ.เอฟ. = US \$ 3 x 35.00 = 105 บาท

ส่วนอากรขาเข้า กฎหมายศุลกากรกำหนดแยกตาม ประเภทสินค้า เช่น น้ำหอม อัตราอากรขาเข้าร้อยละ 30 การคำนวณอากรขาเข้าจะใช้ตัวอย่างน้ำหอม A คือ ราคาที่ใช้ในการคำนวณภาษี

= ราคา ซี.ไอ.เอฟ. + อัตราอากรขาเข้า

= 105 + (105 x 30 %)

= 136.50 บาท

LIRT

ส่วนที่ ๓

ภาคผนวก :

- ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปลงสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติ
- พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	
ปฏิบัติหน้าที่	
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติ...	
เลขรับ.....	276
วันที่.....	- 7 พ.ย. 2550
เวลา.....	16.00

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๐๕๖๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

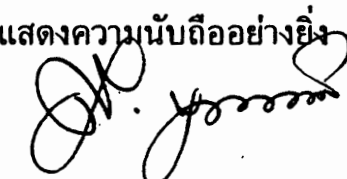
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

วันที่ ๒๖ / ๑๑ ๒๕๕๐

ที่ ๒ / พว / ๕๐

เวลา ๑๖.๐๐ น.

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘ - ๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (๐/๐.1๐๔๒/ด/ส)

www.cabinet.thaigov.go.th

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่ ๒๗๕ / ๒๕๕๐

วันที่ ๗ / พย / ๕๐ เวลา ๑๕.๕๕ น.

ส่ง พว. ดำเนินการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ท่หน้าว่าง

(๓)

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๗๒๖/๒๕๕๐

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ดังต่อไปนี้
(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การประกาศมูลค่าสินค้าเพื่อใช้ในการคำนวณภาษี
สรรพสามิต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์การประกาศมูลค่าสินค้าที่ใช้ในการคำนวณภาษี สำหรับสินค้าที่ผลิตใน
ราชอาณาจักร สินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และสินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากร ให้มีความ
เป็นธรรมและชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หน้าว่าง

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๑) สินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม

(๒) สินค้าที่นำเข้า ให้ถือราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสินค้าบวกด้วยอากรขาเข้า ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และภาษีและค่าธรรมเนียมอื่น ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดในหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ ราคาสินค้าที่บวกด้วยค่าประกันภัย และค่าขนส่งถึงด่านศุลกากรในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีเจ้าพนักงานศุลกากรประเมินราคาเพื่อเสียอากรขาเข้าใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

ในกรณีที่บุคคลผู้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่น ให้นำอากรขาเข้าซึ่งได้รับยกเว้นหรือลดอัตราดังกล่าวมารวมในการคำนวณราคาตามวรรคหนึ่งด้วย

(๓) สินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากร หากนำไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่น นอกจากวัตถุประสงค์ในการส่งออก ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม

(๔) การบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำของสถานบริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ราคาตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือมีหลายราคา หรือไม่สามารถหาราคาขายหรือราคาที่พึงขาย ให้รัฐมนตรีประกาศมูลค่าสินค้าที่ใช้คำนวณภาษีตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า ซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมสรรพสามิต เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยการกำหนดมูลค่าดังกล่าวให้ใช้วิธีการคำนวณราคาจากต้นทุนที่ควรจะเป็น หรือการหักทอนจากราคาขายส่งช่วงสุดท้าย หรือการหักทอนจากราคาขายปลีกในตลาดปกติของสินค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๕ ให้กฎกระทรวงและประกาศเกี่ยวกับการกำหนดราคาและมูลค่าสินค้า ที่ออกตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ มีผลใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้าจะได้กำหนดหลักเกณฑ์ และมีการออกประกาศมูลค่าสินค้าตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

(๗)

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของ

ร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
และร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... รวมสี่ฉบับ
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

กระทรวงการคลังได้จัดทำแผนพัฒนากฎหมายของกรมสรรพสามิตประจำปี
๒๕๕๐ โดยเสนอปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดราคาขายซึ่งใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษี
ของกรมสรรพสามิตให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และโดยที่กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ
และกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กำหนดให้จัดเก็บภาษีในอัตราตามมูลค่าหรือตามปริมาณ
ที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ แล้วแต่ว่าอัตราใดจะสูงกว่า ซึ่งฐานในการคำนวณภาษี
ตามมูลค่าสินค้าสำหรับสุรา ยาสูบ และสินค้า ที่ผลิตในประเทศใช้ราคาขาย ณ โรงงาน
สินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรใช้ราคา ซี.ไอ.เอฟ. แต่ในกฎหมายทั้งสามฉบับดังกล่าวมิได้
บัญญัติความหมายของคำว่าราคาขาย ณ โรงงานไว้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนด
ความหมายของคำว่าราคาขายกรณีดังกล่าวเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการกำหนดราคา
และนำมาใช้ในการคำนวณภาษี รวมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า ประกาศมูลค่าสินค้าเพื่อใช้ในการคำนวณ
ภาษี ประกอบกับอัตราภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมาย
ว่าด้วยยาสูบ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึง
จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดฐานภาษีในการคำนวณภาษี
ตามกฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมาย
ว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต รวมทั้ง การปรับปรุงอัตราค่าภาษีและค่าธรรมเนียม ให้เกิด
ความสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

LIART

นอกจากนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เพื่อกำหนดให้มีอัตราภาษีตามปริมาณสำหรับเครื่องปรับอากาศ และยกเลิกการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ อันจะเป็นการลดภาระภาษีแก่ผู้ประกอบการดังกล่าว

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับ

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงงานสุรา” ให้หมายความถึง ราคาขายซึ่งไม่น้อยกว่าต้นทุนที่ควรจะเป็นบวกด้วยกำไร (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดหลักการคำนวณภาษีสุราตามมูลค่าสำหรับสุราที่ทำในราชอาณาจักร สุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และสุราที่ทำในเขตปลอดอากร และในกรณีที่ราคาขายไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือมีหลายราคา หรือไม่สามารถหาราคาขายได้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีประกาศมูลค่าสุราเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีสุรา ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า ซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและเลขานุการ และการกำหนดมูลค่าให้ใช้วิธีการคำนวณราคาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้ากำหนด (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

(๓) ปรับปรุงบัญชีอัตราภาษีสุราและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสุรา

พ.ศ. ๒๕๙๓

(๔) เพิ่มเดิมบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดราคาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ให้มีผลใช้บังคับได้อยู่ต่อไปจนกว่าจะได้มีหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้ากำหนดใช้บังคับ และเพิ่มเดิมบทเฉพาะกาลรองรับการประกาศมูลค่าของอภินิติโดยอนุมัติรัฐมนตรีที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้เป็นอันใช้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (ร่างมาตรา ๖)

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมยาสูบ” ให้หมายความถึง ราคาขายซึ่งไม่น้อยกว่าต้นทุนที่ควรจะเป็นบวกด้วยกำไร (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดหลักการคำนวณค่าแสตมป์ยาสูบตามมูลค่าสำหรับยาเส้นหรือยาสูบที่ทำในราชอาณาจักร ยาเส้นหรือยาสูบที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และยาเส้นหรือยาสูบที่ทำในเขตปลอดอากร และในกรณีที่ราคาขายไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือมีหลายราคา หรือไม่สามารถหาราคาขายได้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีประกาศมูลค่ายาเส้นหรือยาสูบเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีสุรา ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า ซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดี

กรมสรรพากร และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและเลขานุการ และการกำหนดมูลค่าให้ใช้วิธีการคำนวณราคาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้ากำหนด (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ ตรี)

(๓) ปรับปรุงบัญชีอัตราค่าแสตมป์ยาสูบและค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙

(๔) เพิ่มเติมบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดราคาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ให้มีผลใช้บังคับได้อยู่ต่อไปจนกว่าจะได้มีหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้ากำหนดใช้บังคับ และเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลรองรับการประกาศมูลค่าของอธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้เป็นอันใช้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (ร่างมาตรา ๖)

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” ให้หมายความถึงราคาขายซึ่งไม่น้อยกว่าต้นทุนที่ควรจะเป็นบวกด้วยกำไร (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดหลักการคำนวณภาษีสรรพสามิตตามมูลค่าสำหรับสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร สินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และสินค้าที่ผลิตในเขตปลอดอากร และในกรณีที่ราคาขายไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือมีหลายราคา หรือไม่สามารถหาราคาขายได้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีประกาศมูลค่าสุราเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีสรรพสามิตตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้า ซึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและเลขานุการ และการกำหนดมูลค่าให้ใช้วิธีการคำนวณราคาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้ากำหนด (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๓) เพิ่มเติมบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดราคาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ให้มีผลใช้บังคับได้อยู่ต่อไปจนกว่าจะได้มีหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดมูลค่าสินค้ากำหนดใช้บังคับ และเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลรองรับการประกาศมูลค่าของอธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้เป็นอันใช้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ ร่างพระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) กำหนดให้มีอัตราภาษีตามปริมาณสำหรับเครื่องไฟฟ้า ประเภทที่ ๐๓.๐๑ เครื่องปรับอากาศ โดยกำหนดให้จัดเก็บในอัตราหน่วยละ ๐.๓๐ บาท ต่อปีที่อยู่ต่อชั่วโมง

(๒) ยกเลิกการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๗

Legislative Institutional Repository of Thailand

พระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต
พ.ศ. ๒๕๒๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๗
เป็นปีที่ ๓๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกลิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พุทธศักราช ๒๔๗๕
พระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๖

พระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พ.ศ. ๒๕๐๑

พระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

พระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕

พระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

พระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๓

๒๕๑๓

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑/ตอน ๑๒๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๗/๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

พระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

๒๕๒๔

(๒) พระราชบัญญัติเก็บภาษีเครื่องขีดไฟซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พุทธศักราช

๒๕๗๖

(๓) พระราชบัญญัติยานัตถ์ พุทธศักราช ๒๕๘๖

พระราชบัญญัติยานัตถ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๙๖

พระราชบัญญัติยานัตถ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๙๗

(๔) พระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ.

๒๕๐๗

พระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘

พระราชกำหนดภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ.

๒๕๑๓

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๗ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๑

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๗ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔

(๕) พระราชบัญญัติภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๘

พระราชบัญญัติภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๕๑๖

(๖) พระราชบัญญัติภาษีเครื่องตีม พ.ศ. ๒๕๐๙

พระราชกำหนดภาษีเครื่องตีม พ.ศ. ๒๕๑๓

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖๑ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๗๙ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ.

๒๕๑๕

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเครื่องตีม พ.ศ. ๒๕๐๙ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเครื่องตีม พ.ศ. ๒๕๐๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔^๖ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีสรรพสามิตที่เรียกเก็บจากสินค้าและบริการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งซึ่งผลิตหรือนำเข้าและระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

“บริการ”^๗ หมายความว่า การให้บริการในทางธุรกิจในสถานบริการ ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

“รายรับ” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ ที่อาจคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับหรือพึงได้รับเนื่องจากการให้บริการ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ประกอบ ปรับปรุง แปรรูป หรือแปรสภาพสินค้าหรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้าไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แต่มิให้รวมถึงการประดิษฐ์ค้นคว้าที่มิได้ทำขึ้นเพื่อขาย

“นำเข้า” หมายความว่า นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรซึ่งสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการผลิตสินค้า รวมตลอดทั้งบริเวณแห่งสถานที่นั้น และให้หมายความรวมถึงเครื่องชั่งเครื่องตมด้วย

“สถานบริการ”^๘ หมายความว่า สถานที่สำหรับประกอบกิจการในด้านบริการ และให้หมายความถึงสำนักงานใหญ่ที่จัดตั้งขึ้นในการประกอบกิจการ ในกรณีที่ไม่อาจกำหนดสถานที่ให้บริการได้แน่นอน

“คลังสินค้าทัณฑ์บน” หมายความว่า สถานที่นอกโรงอุตสาหกรรม ที่อธิบดีอนุญาตให้ใช้เป็นที่เกิดสินค้าได้โดยยังไม่ต้องเสียภาษี

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงอุตสาหกรรม

“ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานบริการ

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า ผู้นำของเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๖ มาตรา ๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^๗ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “บริการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖

^๘ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “สถานบริการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖

“เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน” หมายความว่า รวมถึงผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่ง
รับผิดชอบในการดำเนินงานของคลังสินค้าทัณฑ์บน

“เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“เขตอุตสาหกรรมส่งออก” หมายความว่า เขตอุตสาหกรรมส่งออกตาม
กฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“แสดมปีสรรพสามิต” หมายความว่า แสดมปีที่รัฐบาลทำหรือจัดให้มีขึ้นเพื่อใช้
ในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องหมายแสดงการเสียภาษี” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้แสดงการเสีย
ภาษีแทนแสดมปีสรรพสามิต

“เจ้าพนักงานสรรพสามิต” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกรม
สรรพสามิต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงการคลัง
หรือบุคคลอื่น ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับออกกฎกระทรวง
กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ นิยามคำว่า “เขตปลอดอากร” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่
๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๕ นิยามคำว่า “เขตอุตสาหกรรมส่งออก” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

มาตรา ๖ ภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพสามิต

มาตรา ๗^๑ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ผู้นำเข้าซึ่งสินค้า หรือผู้อื่นที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าหรือปริมาณของสินค้าหรือบริการนั้น ตามอัตราที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตที่ใช้อยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

มาตรา ๘^๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง การเสียภาษีตามมูลค่านั้น ให้ถือมูลค่าตาม (๑) (๒) และ (๓) โดยให้รวมภาษีสรรพสามิตที่พึงต้องชำระด้วย ดังนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม

ในกรณีไม่มีการขาย ณ โรงอุตสาหกรรม หรือราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมมีหลายราคา ให้ถือตามราคาที่ยกขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศมูลค่าของสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมในตลาดปกติได้

(๒) ในกรณีบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำของสถานบริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ถือราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสินค้าบวกด้วยอากรขาเข้า ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และภาษี และค่าธรรมเนียมอื่นตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดใน หมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

ในกรณีที่บุคคลผู้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือตามกฎหมายอื่น ให้นำอากรขาเข้าซึ่งได้รับยกเว้นหรือลดอัตราดังกล่าวมารวมในการคำนวณมูลค่าตาม (๓) ด้วย

ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตาม (๓) ได้แก่ราคาสินค้าที่บวกด้วยค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึงด่านศุลกากรในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่

^๑ มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^๒ มาตรา ๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(ก) ในกรณีที่อธิบดีกรมศุลกากร ประกาศให้ราคาในท้องตลาดสำหรับของประเภทใดประเภทหนึ่งที่ต้องเสียอากรตามราคาเป็นรายเฉลี่ย ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

(ข) ในกรณีที่เจ้าพนักงานศุลกากรประเมินราคาเพื่อเสียอากรขาเข้าใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

มาตรา ๙ สินค้าที่ต้องเสียภาษีตามปริมาณนั้น ให้ถือตามหน่วยตามน้ำหนักสุทธิหรือตามปริมาณสุทธิของสินค้านั้น เว้นแต่

(๑) ในกรณีสินค้าประเภทอาหารที่บรรจุภาชนะโดยมีของเหลวหล่อเลี้ยงด้วยเพื่อประโยชน์ในการถนอมอาหาร น้ำหนักที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณภาษี ให้ถือเอาน้ำหนักแห้งสินค้ารวมทั้งของเหลวที่บรรจุในภาชนะนั้น

(๒) ในกรณีสินค้าที่บรรจุในหีบห่อหรือภาชนะใด ๆ เพื่อจำหน่ายทั้งหีบห่อหรือภาชนะ และมีเครื่องหมายหรือป้ายแสดงปริมาณแห่งสินค้าติดไว้ที่หีบห่อหรือภาชนะนั้น เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี อธิบดีจะถือว่าหีบห่อหรือภาชนะนั้น ๆ บรรจุสินค้าตามปริมาณที่แสดงไว้ก็ได้

มาตรา ๑๐^๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาตรา ๑๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๓ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี มีดังนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร

(ก) ถ้าสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก และถ้าผู้ประกอบการหรือบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในโรงอุตสาหกรรมก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม

(ข) ถ้าสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกนั้น เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่ง และถ้าบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากรหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก แล้วแต่กรณี

^๔ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕

ในกรณีที่มีความรับผิดในการเสียหายมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียหายเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียหายมูลค่าเพิ่ม

(๒) ในกรณีบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียหายเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ

ในกรณีที่มีความรับผิดในการเสียหายมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียหายเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียหายมูลค่าเพิ่ม

(๓) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียหายเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันจะต้องเสียหายศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียหายเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกนั้น และถ้าผู้นำเข้าหรือบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑^{๑๑} ในกรณีสินค้าซึ่งในเวลานำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษี เพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้เองโดยบุคคลที่มีสิทธิเช่นนั้น หรือเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์อย่างใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ ถ้าสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีหรือได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง สินค้านั้นจะต้องเสียหายโดยถือตามมูลค่าหรือปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือนำไปใช้ในการอื่น หรือวันที่สิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดในอันจะต้องเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่มีการนำไปใช้ในการอื่น ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(๓) ในกรณีที่สิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

^{๑๑} มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๔) ในกรณีที่ผู้ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษีถึงแก่ความตายในขณะที่เป็นเจ้าของ ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้ได้รับมรดกสินค่านั้นแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ได้ประกาศตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร กำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดตามวรรคหนึ่งไม่ต้องเสียอากรขาเข้าเมื่อสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรหรือเมื่อได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้หรือเมื่อสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลงก็ให้สินค้าประเภทและชนิดนั้นได้รับยกเว้นจากบทบังคับตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๑๒^{๑๑} ในกรณีสินค้าซึ่งผู้ประกอบการได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา ๑๐๒ (๓) ถ้าสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิ์ หรือเอกสิทธิ์ของผู้ได้รับเอกสิทธิ์สิ้นสุดลงโดยเหตุอื่นนอกจากความตาย สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่าหรือปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือวันที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์

ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดซึ่งผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งมาตรานี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๓^{๑๒} ในกรณีเป็นการนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของสินค้าตามมาตรา ๑๙ (๖) ให้ความรับผิดชอบจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรเว้นแต่ในกรณีที่มีการปฏิบัติฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๖) ให้ความรับผิดชอบจะต้องเสียภาษีเป็นไปตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๔ กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่สำหรับกำหนดเวลาชำระภาษี ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีที่จะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไป

กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลานั้นออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

^{๑๑} มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๒} มาตรา ๑๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๑๕ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อทำการตรวจค้น ยึดหรืออายัดบัญชีเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือสรรพสามิตจังหวัดมีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคหนึ่ง สำหรับในเขตท้องที่จังหวัดนั้น

การทำการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบกิจการนั้น เว้นแต่การตรวจค้น ยึดหรืออายัดในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๖ บรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกี่ยวกับการเสียภาษี หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือสรรพสามิตจังหวัดมีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคหนึ่ง สำหรับในเขตท้องที่จังหวัดนั้น

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีศุลกากร

มาตรา ๑๘ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน โรงอุตสาหกรรม ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้นหรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องที่นั้นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติการตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือนั้นแล้ว

มาตรา ๑๙^๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสินค้าที่ยังมิได้เสียภาษีโดยถูกต้องและครบถ้วนออกไปจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก เว้นแต่

^๓ มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

(๑) เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(๒) เป็นการนำสินค้าจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก กลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกแห่งหนึ่งไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(๓) เป็นกรณีตามมาตรา ๕๒

(๔) เป็นกรณีสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี

(๕) เป็นการนำสินค้าออกไปโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๖)^{๑๔} เป็นการนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อทดสอบประสิทธิภาพในระหว่างขั้นตอนการผลิตหรือขั้นตอนการจำหน่าย ทั้งนี้ ตามประเภทสินค้าหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด แต่ระยะเวลาทดสอบประสิทธิภาพของสินค้าในขั้นตอนการจำหน่ายต้องกำหนดไม่เกินสามสิบวัน และในกรณีมีเหตุจำเป็นอธิบดีจะขยายเวลาให้ก็ได้ แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๒๐ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดมีสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรมในวันที่กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้านั้น ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนั้นยื่นแบบรายการแสดงชนิดและปริมาณของสินค้านั้นตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ตามมาตรา ๕๓ ก่อนหรือพร้อมกับการยื่นแบบรายการภาษีครั้งแรกตามมาตรา ๕๔

มาตรา ๒๑ ในกรณีสินค้านำเข้า รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากร เรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ข้าราชการหรือวางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่น หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเป็นประกันภาษีก่อนที่จะปล่อยสินค้าพ้นไปจากอารักขาของกรมศุลกากร

มาตรา ๒๒ ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบการปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการคำนวณปริมาณสินค้าเพื่อเสียภาษี

(๒) การบรรจุภาชนะ ชนิดและลักษณะของภาชนะ การระบุข้อความหรือเครื่องหมายบนภาชนะ และการแสดงปริมาณสินค้าที่บรรจุในภาชนะ

^{๑๔} มาตรา ๑๙ (๖) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๔

- (๓) การเก็บและการขนย้ายสินค้า
- (๔) การเก็บ การขนย้าย และการใช้วัตถุดิบ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า
- (๕)^{๑๔} การประกอบกิจการสถานบริการ
ระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่บุคคลใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ จะต้องเสียค่าทำการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และจ่ายค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง

มาตรา ๒๔ ให้อธิบดีมีอำนาจจัดให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตอยู่ประจำโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตในการปฏิบัติการตามหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๒
การจดทะเบียน

มาตรา ๒๕^{๑๖} การจดทะเบียนสรรพสามิต

(๑) ในกรณีมีการประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบกิจการสถานบริการอยู่ก่อน กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น

(๒) ในกรณีเริ่มประกอบอุตสาหกรรมหรือเริ่มประกอบกิจการสถานบริการ เมื่อมีกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้นแล้ว ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวัน ก่อนวันเริ่มผลิตสินค้าหรือเริ่มบริการ

^{๑๔} มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง (๔) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

^{๑๖} มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการมีโรง
อุตสาหกรรม หรือสถานบริการหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายโรงอุตสาหกรรม หรือสถาน
บริการ

มาตรา ๒๖^{๑๗} ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการที่มี
โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการอยู่ในกรุงเทพมหานคร ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อ
อธิบดี ฅ กรมสรรพสามิต

ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการที่มีโรง
อุตสาหกรรม หรือสถานบริการอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อ
สรรพสามิตจังหวัด ฅ สำนักงานสรรพสามิตจังหวัดแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม หรือสถาน
บริการนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๒๗^{๑๘} เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการได้
ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตโดยถูกต้องแล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือ
สรรพสามิตจังหวัดออกใบทะเบียนสรรพสามิตให้

มาตรา ๒๘^{๑๙} ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการต้อง
แสดงใบทะเบียนสรรพสามิตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ฅ โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ
เว้นแต่อยู่ในระหว่างการขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๒๙ หรือนำส่งคืนใบ
ทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑

มาตรา ๒๙^{๒๐} ในกรณีที่ใบทะเบียนสรรพสามิตชำรุดในสาระสำคัญ หรือสูญหาย
ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียน
สรรพสามิตต่ออธิบดีหรือสรรพสามิตจังหวัด ฅ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้เดิมภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุดในสาระสำคัญหรือการสูญหาย และให้นำมาตรา ๒๗ มา
ใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตให้ถือเป็นใบทะเบียนสรรพสามิต

มาตรา ๓๐^{๒๑} เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการ
ประสงค์จะย้ายโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ ให้แจ้งย้ายโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ ฅ
สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้เดิมก่อนวันย้ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

^{๑๗} มาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓

^{๑๘} มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓

^{๑๙} มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓

^{๒๐} มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๕๔๓

^{๒๑} มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓

เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการย้ายโรง
อุตสาหกรรมหรือสถานบริการแล้ว ให้ยื่นคำขอตระเบียนสรรพสามิตสำหรับโรงอุตสาหกรรม
หรือสถานบริการแห่งใหม่โดยให้นำมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดย
อนุโลมและเมื่อได้รับใบทะเบียนสรรพสามิตฉบับใหม่แล้ว ให้คืนใบทะเบียนสรรพสามิตฉบับเดิม
แก่เจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ยื่นจดทะเบียนสรรพสามิตแห่งใหม่

มาตรา ๓๑^{๒๑} เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการจะ
เลิกหรือโอนกิจการ ให้แจ้งการเลิกหรือโอนกิจการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่ออธิบดีหรือ
สรรพสามิตจังหวัด ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ ก่อนวันเลิกหรือโอนกิจการไม่น้อย
กว่าสิบห้าวัน และให้คืนใบทะเบียนสรรพสามิตแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ได้แจ้งเลิก
หรือโอนกิจการนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หยุดประกอบกิจการ

ให้ผู้รับโอนกิจการยื่นคำขอตระเบียนสรรพสามิตภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับโอน
กิจการ และให้ประกอบกิจการต่อเนื่องได้ในระหว่างรอรับใบทะเบียนสรรพสามิต ทั้งนี้ ให้นำ
มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒^{๒๒} ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถาน
บริการตาย ถ้าทายาทประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอต
ทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๒๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้
ประกอบการสถานบริการตาย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ใบทะเบียนสรรพสามิตเดิมยังคงใช้ได้
ต่อไป

หมวด ๓

คลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะขอตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อ
อธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
กำหนดในกฎกระทรวง

^{๒๑} มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๔๓

^{๒๒} มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๔๓

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนผู้ขออนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๕ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องเสียค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปีทุกปี เว้นแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องแสดงใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนไว้ในที่เปิดเผยซึ่งอาจเห็นได้ง่าย ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนต่ออธิบดีหรือสรรพสามิตจังหวัดแห่งท้องที่ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นตั้งอยู่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย

ใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ถือเป็นใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นที่เก็บสินค้าอื่น นอกจากสินค้าที่ยังไม่ได้เสียภาษีของผู้ประกอบอุตสาหกรรม

มาตรา ๓๙ ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดเกี่ยวกับการรับ การจ่าย การเก็บรักษาสินค้าและการทำบัญชีคุมสินค้า

มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน เว้นแต่จะเป็นผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องและเข้าไปต่อหน้าเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่มีสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ขาดไปพร้อมกับเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นสูญหายเพราะเหตุสุดวิสัยหรือเป็นเหตุผิดพลาดในการตรวจนับปริมาณสินค้า อันไม่ได้เกิดขึ้นโดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนและผู้ประสงค์จะรับโอนกิจการขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะเลิกกิจการให้ขอ
อนุญาตต่ออธิบดีพร้อมกับแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ใน
คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นทราบ

เมื่อได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเลือก
ปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) นำสินค้าไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(๒) ชำระภาษีสำหรับสินค้านั้นภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

อธิบดีจะอนุญาตให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเลิกกิจการได้ต่อเมื่อผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมได้ปฏิบัติตามวรรคสองเรียบร้อยแล้ว

มาตรา ๔๕ เมื่อปรากฏว่าเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีมีอำนาจ
สั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ แต่ต้องแจ้งการเพิกถอนนั้นเป็นหนังสือให้เจ้าของ
คลังสินค้าทัณฑ์บนทราบล่วงหน้าเป็นเวลาอย่างน้อยสิบห้าวัน

เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์
เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิดำเนินการไป
พลางก่อนได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยเจ้า
พนักงานสรรพสามิตไม่อาจติดต่อได้ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ อธิบดีมีอำนาจ
สั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นปฏิบัติตามมาตรา ๔๔
วรรคสอง โดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะเลิกกิจการถูกเพิก
ถอนใบอนุญาต หรือละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งเก็บสินค้าไว้ใน
คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง ภายในเวลาที่กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจ
สั่งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำสินค้าที่ตกค้างอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เมื่อหักใช้ค่าเก็บรักษาค่าใช้จ่ายใน
การขายทอดตลาดและค่าภาษีแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้แจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม
นั้นมารับคืน ถ้าไม่มารับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

พ.ร.บ.การขึ้นแบบรายการภาษี

ฉบับที่... พ.ศ. ๒๕๕๓

การขึ้นแบบรายการภาษี และการชำระภาษี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๘^{๒๔} การขึ้นแบบรายการภาษีและการชำระภาษีให้เป็นไปดังนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีก่อนความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดในมาตรา ๑๐ (๑) วรรคสอง ก็ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีดังกล่าวพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นหรือก่อนการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนแล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นก่อน

(๒) ในกรณีบริการ ให้ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๓) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีในเวลาที่ยื่นแบบรายการภาษีให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๔) ในกรณีอื่น ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

หากมีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีอันเป็นเหตุให้การชำระภาษีตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ขาดหรือเกินไปจากที่ได้ชำระไว้แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีเพิ่มให้ครบถ้วนตามอัตราที่เปลี่ยนแปลงนั้น หรือขอคืนเงินภาษีที่ได้ชำระไว้เกิน ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีดังกล่าว

มาตรา ๔๙ ในกรณีตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดและชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ได้ทำการประเมินก่อนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ให้ชำระภาษีก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๒) ในกรณีอื่นนอกจาก (๑) ให้ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

^{๒๔} มาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีการคัดค้านการประเมินหรือมีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้าน เมื่อได้มีคำวินิจฉัยให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากที่ได้ชำระไว้หรือที่ได้ประเมินแล้ว ให้ผู้ยื่นคำคัดค้านหรือผู้อุทธรณ์ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๕๒^{๕๔} ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดสินค้าใดให้เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาจขอชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมีหลักประกันได้

การขอชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับการชำระภาษีนั้นและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๓^{๕๖} ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ กรมสรรพสามิต

ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตอำเภอ สำนักงานสรรพสามิตกิ่งอำเภอ หรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่

ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการหลายแห่ง อาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีรวม ณ กรมสรรพสามิตหรือสำนักงานสรรพสามิตแห่งใดแห่งหนึ่งเมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะอนุญาตก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการชำระภาษีตามมาตรานี้ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีจะประกาศให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่อื่นก็ได้

มาตรา ๕๔ ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ อยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ กรมสรรพสามิต

๒๕๕๓

^{๕๔} มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

^{๕๖} มาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๓

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามวรรคหนึ่งอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตอำเภอ สำนักงานสรรพสามิตกิ่งอำเภอ หรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัด แห่งท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถึงแก่ความตายเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์มรดก ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีแทน

มาตรา ๕๗^{๖๖} ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการควบเข้ากันหรือโอนกิจการให้แก่กัน ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการอันได้ตั้งขึ้นใหม่โดยการควบเข้ากัน หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการที่รับโอนกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการเดิมรับผิดชอบร่วมกันในการชำระภาษีของกิจการเดิมที่ควบเข้ากันหรือกิจการที่โอนนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๘^{๖๘} ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการซึ่งเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการโดยมีการชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีและกรรมการผู้อำนวยการหรือผู้จัดการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลิกกิจการ มีหน้าที่ร่วมกันยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษี

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการซึ่งเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการโดยไม่มีการชำระบัญชี ให้บุคคลผู้มีอำนาจจัดการมีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษี

หมวด ๕

แสดมปีสรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

มาตรา ๕๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าที่เสียภาษีโดยการใช้แสดมปีสรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

การใช้แสดมปีสรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีเพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเว้นแต่กรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้นซึ่งแสดมปีสรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ

แสดมปีสรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการให้มีชนิดและลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๖๖} มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓

^{๖๘} มาตรา ๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓

มาตรา ๖๑ ให้ถือว่าเครื่องหมายแสดงการเสียหายของทางราชการเป็นแสตมป์
รัฐบาลซึ่งใช้สำหรับการภาษีอากรตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดประสงค์จะใช้เครื่องหมายแสดงการเสียหาย
ภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง ให้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียหายนั้นต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าเครื่องหมายแสดงการเสียหายที่ขอจดทะเบียนตาม
วรรคหนึ่ง มีลักษณะต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและมีลักษณะจำเพาะของตน ก็ให้รับจดทะเบียนไว้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับจดทะเบียนไว้แล้วตามวรรคสอง ให้อธิบดีประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาซึ่งลักษณะเครื่องหมายแสดงการเสียหายนั้น

มาตรา ๖๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดประสงค์จะเลิกใช้เครื่องหมายแสดงการ
เสียหายที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการยกเลิกเครื่องหมายแสดง
การเสียหายนั้น

ให้อธิบดีประกาศยกเลิกเครื่องหมายแสดงการเสียหายดังกล่าวในราชกิจจานุ
เบกษา

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจดทะเบียน เว้นแต่
จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๖๔ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม
ของปีที่ยื่นขออนุญาต ถ้าผู้ได้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอเสียก่อน
ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่
ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอผ่อนผัน
พร้อมด้วยแสดงเหตุผลขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ แต่การยื่นคำขอผ่อนผันนี้ไม่เป็นเหตุให้พ้นผิด
สำหรับการประกอบกิจการที่ได้กระทำไปก่อนขอต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งถือว่าเป็นการประกอบ
กิจการโดยใบอนุญาตขาดอายุ

การขอต่ออายุใบอนุญาต เมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่
ใบอนุญาตสิ้นอายุจะกระทำมิได้

LIRT

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี

มาตรา ๖๗ ให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนภายใต้การควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิต โดยเสียค่าธรรมเนียมการควบคุมล่วงหน้าเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเวลาทำการหรือการเปลี่ยนแปลงเวลาทำการของโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

(๓) แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบจำนวนเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนที่จะผลิตเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

(๔) ทำบัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๘ ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียน แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือใช้โรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงงานให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้แล้วนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๙ ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนทำหรือรับจ้างทำสิ่งใดซึ่งมิใช่เครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนในโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

มาตรา ๗๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนหรือเครื่องหมายแสดงการเสียหายของทางราชการออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหาย เว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนจะนำออกเพื่อขายหรือจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งได้จดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียหายนั้นไว้ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายของทางราชการนำออกเพื่อส่งให้แก่กรมสรรพสามิต

LIART

มาตรา ๗๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีและต้องปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๗๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซื้อหรือรับไว้ด้วยวิธีใดซึ่งแสดงปัสรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียหายของทางราชการจากบุคคลใดซึ่งมิใช่กรมสรรพสามิต หรือผู้ที่กรมสรรพสามิตมอบหมาย

มาตรา ๗๓ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซื้อหรือรับไว้ด้วยวิธีใดซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนจากบุคคลใดที่มีผู้ใช้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียน

การซื้อหรือสั่งซื้อเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียน ให้ปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๗๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายไปเก็บรักษาไว้ในโรงอุตสาหกรรมของตนโดยไม่มีใบขนตามแบบที่อธิบดีกำหนดกำกับไปด้วย

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องเก็บรักษาเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนไว้ ณ สถานที่เก็บที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีและอยู่ในโรงอุตสาหกรรมนั้น ทั้งนี้ โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องทำบัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการใช้และการเก็บรักษาเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๗๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียน ขายหรือจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งจดทะเบียนที่ยังไม่ได้ใช้

มาตรา ๗๖ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแสดงปัสรรพสามิตปลอมหรือแสดงปัสรรพสามิตที่ใช้แล้วเพื่อขายหรือจำหน่าย หรือเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสดงปัสรรพสามิตปลอมหรือแสดงปัสรรพสามิตที่ใช้แล้ว

มาตรา ๗๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนำแสดงปัสรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียหายซึ่งใช้ในการเสียหายแล้วมาใช้อีกเพื่อแสดงว่าได้เสียหายแล้ว

LIART

มาตรา ๗๘ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนผู้ใดฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ นอกจากจะได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้แล้ว อธิบดีจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินสามเดือน หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ในกรณีที่มีการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนจัดการจำหน่ายบรรดาเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนที่ได้ผลิตไว้ก่อนแล้ว ภายในเงื่อนไขที่อธิบดีเห็นสมควร

ผู้ซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด ๖

การประเมิน การวางประกันค่าภาษี การคัดค้านการประเมิน และการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้าน

ส่วนที่ ๑

การประเมินและการวางประกันค่าภาษี

มาตรา ๗๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ

- (๑) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด
- (๒) ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป
- (๓) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี
- (๔) มีกรณีตามมาตรา ๔๒

มาตรา ๘๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๗๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ

- (๑) จัดทำรายการลงในแบบรายการภาษีตามหลักฐานที่เห็นว่าถูกต้องเมื่อมิได้มีการยื่นแบบรายการภาษี
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบรายการภาษีหรือในเอกสารอื่นที่ยื่นประกอบแบบรายการภาษีเพื่อให้ถูกต้อง
- (๓) ประเมินภาษีตามหลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีอยู่หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาว่าถูกต้องเมื่อมีกรณีตามมาตรา ๗๙ (๓) โดยไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม (๑) หรือ (๒) ก็ได้

มาตรา ๘๑ เมื่อประเมินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๙ ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะแก้จำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วและแจ้งจำนวนเงินภาษีที่ต้องไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษี

การแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นการประเมินตามมาตรา ๗๙

มาตรา ๘๓^{๒๔} การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) สองปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่รัฐมนตรีขยายหรือเลื่อนออกไป แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

(๒) สองปีนับแต่วันยื่นแบบรายการภาษี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายหลังวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาดังกล่าวใน (๑) แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี

(๓) สิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี ในกรณีที่ไม่มี การยื่นแบบรายการภาษี หรือมีการยื่นแบบรายการภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้าหรือบริการขาดไปเกินกว่าร้อยละสิบห้าของมูลค่าที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประสงค์จะนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าประสงค์จะนำสินค้าออกไปจากอารักขาของกรมศุลกากร ก่อนการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าชำระภาษีตามจำนวนที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี พร้อมกับวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนภาษีที่อาจจะต้องเสียสำหรับสินค้านั้น ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะขอให้อธิบดีรับการค้ำประกันของธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันโดยปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดก็ได้

เพื่อวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเอาสินค้าไว้เป็นตัวอย่างได้พอสมควร

มาตรา ๘๕ ในกรณีที่มีการวางเงินประกันค่าภาษีตามมาตรา ๘๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประเมินให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากจำนวนภาษีที่ได้ชำระไว้และได้แจ้งให้ผู้ประกอบ

^{๒๔} มาตรา ๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

อุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าทราบแล้ว ให้เก็บภาษีส่วนที่เพิ่มขึ้นจากเงินประกันดังกล่าว ถ้าเงินประกันไม่คุ้มค่าภาษีก็เรียกให้ชำระเพิ่มจนครบ แต่ถ้าเงินประกันเกินค่าภาษี ให้คืนเงินส่วนที่เกินโดยมิชักช้า

ส่วนที่ ๒

การคัดค้านการประเมินและการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้าน

มาตรา ๘๖ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับแจ้งการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ มีสิทธิคัดค้านการประเมินต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการประเมิน

คำคัดค้านให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๘๗ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคำคัดค้านตามมาตรา ๘๖ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจมีหนังสือเรียกผู้ยื่นคำคัดค้านมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือเรียกบุคคลอื่นมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน กับมีอำนาจสั่งบุคคลดังกล่าวให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาตรวจสอบได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง

บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าป่วยการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๘๘ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายวินิจฉัยคำคัดค้านตามมาตรา ๘๖ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำคัดค้านและแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำคัดค้านโดยมิชักช้า

อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งไม่รับคำคัดค้าน ยกคำคัดค้าน เพิกถอนการประเมิน หรือแก้การประเมินให้ผู้ยื่นคำคัดค้านเสียภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ในกรณีที่สั่งไม่รับคำคัดค้าน ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกคำคัดค้าน

มาตรา ๘๙ ผู้ยื่นคำคัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยตามมาตรา ๘๘ ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

อุทธรณ์ให้ยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำคัดค้านไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของผู้พิจารณาคำคัดค้าน หรือไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการพิจารณาคำคัดค้านของผู้พิจารณาคำคัดค้านโดยไม่มีเหตุอันสมควรห้ามมิให้อุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีดังกล่าวให้ผู้พิจารณาคำคัดค้านทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๙๐ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และที่ปรึกษากฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งข้าราชการสังกัดกระทรวงการคลังเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๙๑ การประชุมของกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจมีหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง และให้นำมาตรา ๘๗ วรรคสอง ว่าด้วยคำปวยการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมายแล้วรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำความในมาตรา ๙๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๙๔ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์และอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๙๕ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์เพิกถอนการประเมินหรือคำสั่งของผู้พิจารณาค่าคัดค้าน หรือแก้การประเมินหรือคำสั่งของผู้พิจารณาค่าคัดค้านให้ผู้อุทธรณ์เสียภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ ในกรณีที่สั่งไม่รับอุทธรณ์ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มาตรา ๙๖ เมื่อมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์โดยฟ้องคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

การฟ้องคดีเกี่ยวกับการประเมินภาษีตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อีกเมื่อได้ปฏิบัติ ตามขั้นตอนดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๙ แล้ว

มาตรา ๙๗ การยื่นคำคัดค้านการประเมิน การอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้านต่อ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการอุทธรณ์ต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นเหตุให้ทุเลา การชำระภาษี เว้นแต่ผู้ยื่นคำคัดค้านหรือผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายขอให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อน ถ้าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพิจารณา เห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกัน ตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้สั่งให้ทุเลาการชำระภาษี ตามมาตรา ๙๗ ไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้มีการกระทำเพื่อประวิงการชำระภาษี หรือได้มีการกระทำหรือตั้งใจจะทำการโอน ขาย จำหน่ายหรือยกย้ายทรัพย์สินทั้งหมดหรือ บางส่วนเพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเพิกถอน คำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

หมวด ๗

การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี

มาตรา ๙๙ สินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้น อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย โดย ถือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้สินค้าใดตามวรรคหนึ่งเป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๐^{๓๐} สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอด อากรให้ได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

สินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอด อากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือสินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์ บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกแห่งหนึ่งเข้าไปใน คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขต อุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับยกเว้นอากรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

^{๓๐} มาตรา ๑๐๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

สินค้าตามวรรคหนึ่ง ถ้านำกลับเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อการส่งออก ให้ผู้นำเข้าหรือผู้นำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร แล้วแต่กรณี เสียภาษีตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้าหรือในเวลาที่นำออกจากเขตปลอดอากร แต่ถ้าเป็นกรณีลดอัตราภาษี ให้นำค่าภาษีที่ชำระไว้แล้วมาหักออกได้ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการนำเข้าหรือนำออกมาเพื่อส่งกลับคืนโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอื่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๐๑^๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดประสงค์จะขอลดหย่อนภาษีสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยนำจำนวนเงินภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้ามาหักออกจากจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียสำหรับสินค้านั้น ให้ยื่นคำร้องและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

คำวินิจฉัยของอธิบดีเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ขอลดหย่อนให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๐๑ ทวิ^๒ ให้อธิบดีมีอำนาจยกเว้นภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าประเภทหรือชนิดเดิมหรืออีกประเภทหรืออีกชนิดหนึ่งซึ่งต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคแก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศล โดยผ่านส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือโดยผ่านองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) สินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวง ที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือแก่องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^๑ มาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

^๒ มาตรา ๑๐๑ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๓

(๓) สินค้าที่จำหน่ายให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญากับนานาประเทศหรือทางการทูตตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน

(๔) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันที่เติมในอากาศยานหรือเรือที่มีขนาดเกินกว่าห้าร้อยตันกรอสส์ ซึ่งพนักงานศุลกากรได้ปล่อยให้ไปต่างประเทศแล้ว การขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๒ ทวิ^{๓๓} ผู้ประกอบกิจการสถานบริการมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) บริการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาครายรับให้แก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศล โดยผ่านส่วนราชการ ในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือผ่านองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) บริการที่กำหนดในกฎกระทรวง ที่บริจาครายรับเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขอยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๐๓^{๓๔} เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อความผาสุกของประชาชน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตรา หรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าหรือบริการใด ๆ ได้ ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

การลดอัตราหรือยกเว้นภาษี การยกเลิกหรือแก้ไขการลดอัตราหรือยกเว้นภาษี ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๔ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นได้เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้

การขอรับคืนภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

^{๓๓} มาตรา ๑๐๒ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

^{๓๔} มาตรา ๑๐๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

มาตรา ๑๐๕ สินค้าที่นำเข้าซึ่งได้เสียภาษีแล้ว หากส่งกลับออกไปให้คืนภาษี ให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและในอัตราส่วนเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๐๖ สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายว่าได้ผลิตด้วยสินค้าที่นำเข้าซึ่งได้เสียภาษีแล้ว ให้คืนภาษีสำหรับสินค้าที่ได้เสียภาษีแล้วนั้นให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดเสียภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียภาษีนั้นไม่ใช่เป็นการเสียภาษีตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามปีนับแต่วันชำระภาษี ในการนี้ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสารหลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้สั่งคืนโดยมิชักช้า

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพิจารณาเห็นสมควร จะสั่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียภาษีตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องสั่งคืนภายในเวลาสามปีนับแต่วันชำระภาษี

มาตรา ๑๐๘ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๗๙ แล้ว ปรากฏว่าภาษีที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียภาษีเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้สั่งคืนเงินโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๐๙ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยคำคัดค้านหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนภาษี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งคืนโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๑๐ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษี ตามมาตรา ๑๐๗ หรือมาตรา ๑๐๘ แล้วแต่กรณีในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของจำนวนเงินที่ได้รับคืนโดยไม่คิดทบต้น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ดอกเบี้ยที่ให้ตามวรรคหนึ่ง มิให้เกินกว่าจำนวนเงินที่ได้รับคืนและให้จ่ายจากเงินภาษีที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๑ ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดสินค้าใดซึ่งบุคคลที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีนำเข้ามาใช้เองหรือซึ่งผู้

ประกอบอุตสาหกรรมจำหน่ายให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ ให้ได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี

หมวด ๘

บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

มาตรา ๑๑๒^{๕๔} ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับวัตถุดิบ การผลิต และการจำหน่ายสินค้า ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับรายรับของกิจการสถานบริการ ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

บัญชีประจำวันตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มิเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการพร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

งบเดือนตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๓ ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป และให้มีสำเนาเก็บไว้ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการไม่น้อยกว่าห้าปี

การทำบัญชีประจำวันและงบเดือนตามมาตรานี้ อธิบดีจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกลก็ได้

มาตรา ๑๑๒ ทวิ^{๕๖} ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกหลักฐานการรับเงินให้ขออนุมัติต่ออธิบดี การใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามที่อธิบดีกำหนดโดยเคร่งครัด

มาตรา ๑๑๓^{๕๗} เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและการเสียภาษี ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดตั้งเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการสงวนรักษาไว้ซึ่งเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งตราหรือสิ่งติดอยู่กับเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือดังกล่าว ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยตลอดเวลาโดยใช้ความระมัดระวังและมีมือดังเช่นที่พึงปฏิบัติในการประกอบธุรกิจของตน

^{๕๔} มาตรา ๑๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

^{๕๖} มาตรา ๑๑๒ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

^{๕๗} มาตรา ๑๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

ในกรณีเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง ตราหรือสิ่งที่ติดอยู่กับเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือดังกล่าว ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ สูญหาย บุกสลาย หรือชำรุด ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการแจ้งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ทราบโดยมิชักช้า ทั้งนี้ โดยให้แจ้งถึงสาเหตุของการสูญหาย บุกสลาย หรือชำรุดด้วยและหากการสูญหาย บุกสลาย หรือชำรุดได้เกิดขึ้นเพราะผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการมิได้ใช้ความระมัดระวัง และฝีมือตั้งเช่นที่พึงปฏิบัติในการประกอบธุรกิจของตนแล้ว อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการต้องรับผิดชอบใช้ในความสูญหาย บุกสลาย หรือชำรุดดังกล่าว ในกรณีนี้ให้อธิบดีเรียกร้องและดำเนินการเพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ ชดใช้ให้แก่ทางราชการตามระเบียบที่กรมสรรพสามิตกำหนด

มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดโยกย้าย เปลี่ยนแปลง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เครื่องจักร เครื่องกล เครื่องมือ ตรา หรือสิ่งที่ติดอยู่กับเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือดังกล่าว ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ตามมาตรา ๑๑๓ บุกสลาย ชำรุดหรือใช้การไม่ได้

มาตรา ๑๑๕^{๓๔} ในกรณีที่มีการติดตั้งเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการตามมาตรา ๑๑๓ พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้ปริมาณสินค้าหรือปริมาณรายรับที่คำนวณได้จากเครื่องจักร เครื่องกลหรือเครื่องมือดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีก็ได้

มาตรา ๑๑๖^{๓๕} ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการแจ้งวันเวลาทำการตามปกติ และวันเวลาหยุดทำการของโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบเป็นหนังสือก่อนวันเริ่มผลิตสินค้าหรือวันเริ่มบริการ และถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดวันเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันก่อนวันที่จะมีการเปลี่ยนแปลง

ถ้าโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการต้องเพิ่มเวลาทำการโดยเร่งด่วนหรือต้องหยุดงานเพราะเหตุจำเป็น ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบโดยมิชักช้า

ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง และวรรคสองได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๑๗ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าของสินค้า ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแจ้งราคาขาย ณ โรงงานอุตสาหกรรมต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตามแบบที่อธิบดีกำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันเริ่มจำหน่ายสินค้านั้น

^{๓๔} มาตรา ๑๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

^{๓๕} มาตรา ๑๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมแจ้งราคาที่เปลี่ยนแปลงต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อน
วันที่จะมีการเปลี่ยนแปลงราคา

มาตรา ๑๑๗ ทวิ^{๕๐} เพื่อประโยชน์ในการกำหนดรายรับของสถานบริการให้ผู้
ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งราคาค่าบริการที่เรียกเก็บในการประกอบกิจการต่ออธิบดีหรือผู้
ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามแบบ รายละเอียด และกำหนดเวลา ที่อธิบดีกำหนด

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการกิจการสถาน
บริการแจ้งราคาค่าบริการที่เปลี่ยนแปลงต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน
ก่อนวันที่จะมีการเปลี่ยนแปลงราคา

ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง และวรรคสองได้
ตามที่เห็นสมควร

หมวด ๙
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) “เข้าไปในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือสถานบริการใน
ระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำ
ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีสินค้าที่หลีกเลี่ยงการเสียภาษีชุกซ่อนอยู่ ในเวลาระหว่าง
พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่การค้นในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้
หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้วจะค้นในเวลา
ใดก็ได้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร
หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องใช้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่า
เจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

(๔) นำสินค้าในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนในปริมาณพอสมควรไป
เป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

มาตรา ๑๑๙ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการเสียภาษี พนักงานเจ้าหน้าที่มี
อำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุ
สินค้า เพื่อตรวจสอบสินค้าในขณะที่นำออกจากหรือเตรียมการจะนำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือ

^{๕๐} มาตรา ๑๑๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

^{๕๑} มาตรา ๑๑๘ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

คลังสินค้าทัณฑ์บนและจะนำสินค้าในปริมาณพอสมควรออกจากหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้านั้นไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ก็ได้ แต่ต้องส่งคืนโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๒๐ ในการค้นหรือเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้าพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้

มาตรา ๑๒๑ การค้นในสถานที่หรือในยานพาหนะตามมาตรา ๑๑๘ (๒) ก่อนลงมือค้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้ค้นต่อหน้าผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้นหรือผู้ครอบครองยานพาหนะ ถ้าหากบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน

มาตรา ๑๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและทำบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึดหรืออายัดไว้

บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะหรือพยาน แล้วแต่กรณีฟัง และให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้น บันทึกไว้

มาตรา ๑๒๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดสินค้าบัญชี เอกสารยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าในขณะที่ยึดไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองและไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันยึดให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

ทรัพย์สินที่อายัดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๒๔ ทรัพย์สินที่ยึดไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

LIRT

มาตรา ๑๒๕ ทรัพย์สินที่ยึดไว้ ถ้าเป็นของเสียหายหรือถ้าเก็บรักษาไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของทรัพย์สิน อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะจัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๑๒๓ ก็ได้ ได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น

การขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒๖ ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีอันเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีคืนทรัพย์สินหรือเงินให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมาหรือถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่งได้

ในการคืนทรัพย์สินที่ยึดตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ครอบครองได้ทรัพย์สินนั้นมาจากเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา ก็ให้คืนแก่เจ้าของนั้น

มาตรา ๑๒๗ ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกรมสรรพสามิตตามมาตรา ๑๒๓ หรือที่ศาลพิพากษาให้ริบเป็นของกรมสรรพสามิต ให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๓๑ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

กรมการปกครอง

พ.ร.บ. ๑๐

พ.ศ. ๒๕๖๑

การเปรียบเทียบคดี

มาตรา ๑๓๒

มาตรา ๑๓๒ ในกรณีที่ต้องประเมินมูลค่าของสินค้าเพื่อประโยชน์ในการกำหนดค่าปรับ ให้ถือมูลค่าของสินค้าชนิดเดียวกันซึ่งได้เสียภาษีโดยถูกต้องแล้วในเวลาหรือใกล้เคียงเวลาที่กระทำความผิดนั้น ถ้าไม่มีสินค้าชนิดเดียวกัน ให้ถือมูลค่าของสินค้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกันตามที่ซื้อขายกันในเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๓๓ ถ้าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบดังนี้

- (๑) สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เป็นอำนาจของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
- (๒) สำหรับความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
- (๓) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังหรือผู้แทนอธิบดีกรมสรรพสามิตและอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน
- (๔) ในเขตจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน สรรพสามิตจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้แทน

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๑๓๔ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเป็นผู้จับกุมผู้ต้องหาในความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องร้องขอ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในระหว่างรอการเปรียบเทียบ หรือรอการชำระเงินค่าปรับโดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓๕ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี แล้วแต่กรณี ภายใน

เจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ และให้นำมาตรา ๑๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑๑

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

มาตรา ๑๓๖ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีมิได้ยื่นแบบรายการเสียภาษีภายในกำหนดเวลาตามหมวด ๕ ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้แล้วหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี
- (๒) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

มาตรา ๑๓๗ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใดไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาหรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอัตร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามมาตรานี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

มาตรา ๑๓๘ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม อาจลดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๙ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือเป็นเงินภาษี

หมวด ๑๒

การบังคับชำระภาษีค้าง

มาตรา ๑๔๐ ทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ค้างชำระภาษีอาจถูกยึดและขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระภาษีที่ค้าง โดยให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึดหรือขายทอดตลาดได้โดยมิต้องขออำนาจศาล

การยึดทรัพย์สินจะกระทำได้อต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีที่ค้างภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาที่ยื่นคำคัดค้านตามมาตรา ๘๖ หรืออุทธรณ์ตามมาตรา ๘๙ หรืออุทธรณ์ตามมาตรา ๙๖ และตลอดเวลาที่ทำการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านหรืออุทธรณ์ยังไม่ถึงที่สุด

มาตรา ๑๔๑ ในกรณีที่ผู้ค้างชำระภาษีมีสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอกให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสืออายัด

สิทธิเรียกร้องนั้นได้ โดยสั่งให้ผู้ค้างชำระภาษีงดเว้นการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องและห้ามบุคคลภายนอกนั้นไม่ให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซึ่งค้างชำระภาษี แต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง

ในกรณีที่บุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดนั้นปฏิเสธหรือโต้แย้งหนี้ที่เรียกร้องเอาแก่ตน ให้กรมสรรพสามิตฟ้องเป็นคดีทางศาล แต่ทั้งนี้คำสั่งห้ามชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งยังคงมีผลอยู่จนกว่าศาลจะพิพากษาเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔๒ การยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีที่ค้าง ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔๓ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด และขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษี ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่ก็คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๑๔๔ เมื่อได้มีการยึดทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการยึดและค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งถอนคำสั่งยึดนั้น

เมื่อได้มีการอายัดสิทธิเรียกร้องไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการอายัดและค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้รับชำระเงินจากบุคคลภายนอกหรือก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ได้ส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งถอนคำสั่งอายัดนั้น

หมวด ๑๒ ทวิ^๒

การเสียภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์ตามตอนที่ ๕
แห่งพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

มาตรา ๑๔๔ ทวิ ภายใต้บังคับบทบัญญัติในหมวดอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้การเสียภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์ตามตอนที่ ๕ แห่งพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในหมวดนี้ด้วย

^๒ หมวด ๑๒ การเสียภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์ตามตอนที่ ๕ แห่งพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๑๔๔ ทวิ ถึงมาตรา ๑๔๔ ฉ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๑๔๔ ตรี ในหมวดนี้

“ดัดแปลง” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อรถยนต์ กระบะหรือสิ่งใด ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็นรถยนต์นั่งหรือเป็นรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน โดยผู้กระทำมิใช่ผู้ประกอบการรถยนต์

“การกระทำที่เป็นการดัดแปลงตามวรรคหนึ่ง มิให้ถือเป็นการผลิตตามความหมายของบทนิยามคำว่า “ผลิต” ตามมาตรา ๔ เว้นแต่การดัดแปลงนั้นจะกระทำโดยผู้ดัดแปลงที่ประกอบกิจการเป็นธุรกิจ

“ผู้ดัดแปลง” ให้หมายความรวมถึงผู้ที่จ้างหรือจัดให้ผู้อื่นทำการดัดแปลงด้วย

“สถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย” หมายความว่า สถานที่ใช้สำหรับแสดงรถยนต์เพื่อขายของผู้ประกอบการรถยนต์ที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (๑) (ก) มาตรา ๑๙ มาตรา ๕๐ (๑) มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๑๘ (๑) และ (๔) มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๖๑ (๑) และมาตรา ๑๖๒ (๑) ให้ถือว่าสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายดังกล่าวเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน และในการนี้ให้นำมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๒ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๒(๒) มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๔๔ จัตวา ภายใต้บังคับความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีตามหมวด ๑ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ ให้เกิดขึ้นในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีดัดแปลง ให้เกิดขึ้นเมื่อการดัดแปลงสิ้นสุดลง

(๒) ในกรณีนำรถยนต์ไปแสดงหรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้เกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๔๔ เบญจ ให้ผู้ดัดแปลงเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าจากการดัดแปลง โดยให้ถือราคาค่าจ้างแรงงานดัดแปลงบวกด้วยค่าวัสดุอุปกรณ์หรือค่าจ้างทำของซึ่งรวมค่าวัสดุอุปกรณ์อยู่ด้วย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าใช้จ่ายในการดัดแปลงและค่าวัสดุอุปกรณ์ตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔๔ ฉ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีตามความในหมวดนี้ให้อธิบดีมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) อนุญาตให้ผู้ประกอบการรถยนต์มีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ทั้งนี้ ตามจำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำรถยนต์ที่อยู่ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายออกไปจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย เพื่อประโยชน์ในการทดลองเป็นการชั่วคราวสำหรับการจำหน่าย

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการชำระภาษีกรณีดัดแปลงตามมาตรา ๑๔๔ จัตวา (๑)

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการชำระภาษีรถยนต์ที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๑๔๕ จัตวา (๒)

หมวด ๑๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๔๕ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่งมาตรา ๑๑๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๑๘ (๑) (๒) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือเรียกของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๒ มาตรา ๑๑๘ (๓) หรือมาตรา ๑๑๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใด

(๑) ผ่าฝืนมาตรา ๑๙

(๒) นำเข้าซึ่งสินค้าที่มีได้เสียภาษี

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีออกตามมาตรา ๒๒

(๒) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใด

(๑) ผ่าฝืนมาตรา ๓๘

(๒) ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา

๓๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง หรือวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำหรือปรับ

มาตรา ๑๕๗ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียน ผู้ใดผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจัตหะเบียนภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว แต่ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ใบอนุญาตขาดอายุ

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๔ วรรคสองหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๐^๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๓ วรรคสองหรือวรรคสาม มาตรา ๑๑๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือมาตรา ๑๑๗ ทวิ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใด

^๓ มาตรา ๑๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

(๑) มีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าที่ตนทำ

บ่น
(๒) มีไว้ในครอบครองโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้วตามหมวด ๗
ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองเท่าถึงสิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๖๒ ผู้ใด

(๑) ขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าที่ตนทำ

บ่น
(๒) ขายหรือมีไว้เพื่อขายโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้วตามหมวด ๗
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงสิบห้าเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๑ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๖๒ (๑) หรือ (๒) นอกจากจะได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้แล้ว ให้มีหน้าที่เสียภาษีสำหรับสินค้านั้นให้ครบถ้วนอีกด้วย ถ้าผู้นั้นไม่ยอมชำระภาษีภายในเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งให้นำสินค้านั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เมื่อหักใช้ค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าภาษีตามลำดับแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้แจ้งให้เจ้าของสินค้านั้นมารับคืน ถ้าไม่มารับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๖๔ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใดไม่ยื่นแบบรายการภาษี เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงหรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๑๖๖ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้ง

ปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๑๖๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๑๖๘ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ หรือวัตถุอื่นใดซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิต เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นด้วยในการกระทำความผิด

สินค้าในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๔๗ แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๕๖ ตลอดจนภาชนะที่บรรจุสิ่งของดังกล่าว ให้ศาลสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิตไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

หมวด ๑๔

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๖๙ ให้ถือว่าแสตมป์ยานัตถ์ตามพระราชบัญญัติยานัตถ์พุทธศักราช ๒๔๘๖ แสตมป์ไม้ขีดไฟตามพระราชบัญญัติภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๘ และแสตมป์เครื่องดื่มตามพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นแสตมป์สรรพสามิตตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าสิ่งฉนิกภาชนะที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนที่ได้จดทะเบียนและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗๐ ผู้ประกอบเครื่องขีดไฟตามพระราชบัญญัติเก็บภาษีเครื่องขีดไฟซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พุทธศักราช ๒๔๗๖ และผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติยานัตถ์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ผู้ใดมีสินค้าที่ได้เสียภาษีแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว แต่ยังมีได้เสียภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรคงเหลืออยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ผู้นั้นยังคงมีหน้าที่เสียภาษีการค้าสำหรับสินค้านี้ดังกล่าว

มาตรา ๑๗๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดมีสินค้าที่ได้เสียภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรแล้วอยู่ในโรงอุตสาหกรรมในวันที่กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้านั้น ให้ถือว่าเงินภาษีการค้าที่ได้เสียไว้แล้วเป็นภาษีที่ต้องเรียกเก็บตาม

พระราชบัญญัตินี้ ถ้าเงินภาษีการค้าที่เสียไปแล้วนั้นน้อยกว่าเงินภาษีที่จะต้องเสียตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสียภาษีเพิ่มจนครบ ถ้ามากกว่า ให้ขอคืนเงินส่วนที่มากกว่าจากกรมสรรพสามิตได้ และให้กรมสรรพสามิตคืนเงินดังกล่าว โดยมีชั่งช้ำ

มาตรา ๑๗๒ ให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตสิ่งพิมพ์ภาษานะจตะเบียนตามพระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๐๙ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้นั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ

มาตรา ๑๗๓ บรรดาบทกฎหมายที่ให้ยกเลิกตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระหรือที่ต้องคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๗๔ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามบทกฎหมายที่ให้ยกเลิกมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับที่ ๑๖๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓

แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑๖๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓

ฉบับที่ ๑๖๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓

อัตราค่าธรรมเนียม

อัตราค่าธรรมเนียมการยื่น _____ ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- (๑) ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน **ฉบับละ** ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๒) ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปี **ฉบับละ** ๒,๐๐๐ บาท
- (๓) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียภาษี **ลักษณะจำเพาะละ** ๑,๐๐๐ บาท
- (๔) ใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน **ฉบับละ** ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๕) การต่ออายุใบอนุญาตตาม (๔) **ฉบับละ** ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๖) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน **ครั้งละ** ๕๐๐ บาท
- (๗) การควบคุมการผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน **เดือนละ** ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๘) ใบแทนใบอนุญาต **ฉบับละ** ๑๐๐ บาท
- (๙) การโอนใบอนุญาตครั้งละเท่ากับหนึ่งในห้าของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการจัดเก็บภาษีจากสินค้าประเภทหนึ่ง ในปัจจุบันกรมสรรพสามิต ต้องอาศัยกฎหมายฉบับหนึ่งโดยเฉพาะ ทั้ง ๆ ที่สินค้าเหล่านี้มีวิธีการจัดภาษีที่คล้ายคลึงกันทำให้เป็นที่ยุ่งยากต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีและผู้มีหน้าที่จัดเก็บ นอกจากนี้ ยังเป็นการไม่สะดวกต่อการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีหรือการจัดเก็บภาษีสำหรับสินค้าประเภทอื่นเพิ่มขึ้นเพราะแต่ละครั้งจะต้องออกกฎหมายใหม่หนึ่งฉบับสำหรับสินค้าหนึ่งประเภท สมควรรวบรวมกฎหมายว่าด้วยภาษีต่าง ๆ ซึ่งกรมสรรพสามิตเป็นผู้จัดเก็บที่มีวิธีการจัดเก็บคล้ายคลึงกัน ไว้ด้วยกันจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดวงใจ/แก้ไข

๒ พ.ย. ๔๔

A+B(C)

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔^{๔๔}

มาตรา ๒๙ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่บังคับแก่สินค้าที่ยังมิได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรม และเป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษีการค้าตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๓๐ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับสินค้าในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สินค้าที่การปฏิบัติจัดเก็บภาษียังค้างอยู่หรือที่ถึงกำหนดชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) สินค้าที่ได้เสียภาษีโดยใช้แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีครบถ้วนแล้ว แต่ยังมีได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๓) สินค้าที่นำเข้าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรและยังมิได้เสียภาษี เว้นแต่สินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๔) สินค้าที่ได้รับการขยายเวลาการชำระภาษีตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ให้ผู้ประกอบการ ยื่นบัญชีรายละเอียดสินค้าโดยแสดงรายการ ประเภทชนิด และปริมาณ ณ

^{๔๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๒๐๑/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓๕/๒๑ พฤศจิกายน

วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ พร้อมทั้งระบุโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าที่เก็บ
สินค้านั้น และให้ยื่นบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือ
คลังสินค้าที่เก็บนั้นตั้งอยู่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้นำเข้ายื่นบัญชีสินค้าที่ได้นำเข้าและอยู่ในอารักขาของศุลกากรแล้วต่อเจ้า
พนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่มีการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรภายในเวลาที่กำหนดใน
วรรคหนึ่ง

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าผู้ใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือ
วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการปรับปรุง
ระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดย
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกภาษีการค้า
และนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรเพิ่มการเก็บภาษีสรรพสามิตจากบริการของสถานบริการ
ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต และปรับปรุงภาษีสรรพสามิตเพื่อให้
มีความสอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิด
ความสะดวกในการจัดเก็บ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดวงใจ/แก้ไข
๕ พ.ย. ๕๕
A+B(C)

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓^{๕๕}

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เพื่อกำหนดให้อำนาจอธิบดีกรม
สรรพสามิตในการยกเว้นภาษีเพื่อประโยชน์ในการบริหารภาษี สำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ
หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดวงใจ/แก้ไข
๕ พ.ย. ๕๕
A+B(C)

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔^{๕๖}

^{๕๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนที่ ๑๑ ก/หน้า ๘/๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

^{๕๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๑/๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออก และให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ประกอบการที่นำสินค้าเข้าไปในเขตดังกล่าวเสมือนเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตเพื่อกำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีและสิทธิประโยชน์ในทางภาษีสรรพสามิตของสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร รวมทั้งการโอนสินค้าระหว่างเขตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายอื่นให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พรพิมล/แก้ไข

๑๑ มี.ค ๒๕๕๕

A+B (C)

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕^{๑๗}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดให้แต่เฉพาะรถยนต์ที่อยู่ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายสามารถนำออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อประโยชน์ในการทดลองเป็นการชั่วคราวสำหรับการจำหน่ายได้โดยไม่ต้องมีความรับผิดทางภาษี แต่โดยที่มีสินค้าประเภทอื่นที่จำเป็นต้องนำออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อทดลองเป็นการชั่วคราวสำหรับการจำหน่ายเช่นเดียวกับรถยนต์แต่ไม่ได้รับการยกเว้นดังกล่าว จึงทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจำต้องยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีก่อนที่จะขายสินค้าได้ อันทำให้สินค้ามีต้นทุนสูงขึ้น ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมดังกล่าว สมควรกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดสินค้าที่ให้ผู้ประกอบการสามารถนำออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของสินค้าได้ และกำหนดให้ความรับผิดทางภาษีสำหรับสินค้าดังกล่าวเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จารุวรรณ/แก้ไข

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

A+B (C)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗^{๑๘}

^{๑๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๕๔ ก/หน้า ๔/๗ มิถุนายน ๒๕๕๕

^{๑๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๔ ก/หน้า ๓/ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อกำหนดให้การประกอบกิจการด้านบริการบางประเภทต้องเสียภาษีสรรพสามิต ซึ่งลักษณะของการประกอบกิจการไม่อาจกำหนดสถานบริการได้แน่นอน แต่บทนิยามคำว่า “บริการ” และ “สถานบริการ” ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตที่ใช้บังคับในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมถึงการประกอบกิจการดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามเพื่อใช้บังคับกับกรณีดังกล่าว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พรฯ/อรดา/จัดทำ

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖

อรดา/ตรวจ

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗

วชระ/ปรับปรุง

๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

